

LIETUVOS RESPUBLIKOS STATYBOS ĮSTATYMO NR. I-1240 2, 11¹, 12, 14, 18, 22, 24, 27, 27¹, 27², 28, 31, 32, 38, 39, 47, 49, 54, 55, 56, 57, 63, 64, 67 STRAIPSNIŲ, 1 PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO, LIETUVOS RESPUBLIKOS TERITORIJŲ PLANAVIMO, STATYBOS IR ŽEMĖS NAUDOJIMO VALSTYBINĖS PRIEŽIŪROS ĮSTATYMO NR. XII-459 7, 9, 10, 10¹, 11, 13, 14, 22, 24, 27, 28, 30, 31, 34, 34¹ STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR 12, 19, 25 STRAIPSNIŲ PRIPAŽINIMO NETEKUSIAIS GALIOS ĮSTATYMO PROJEKTO, LIETUVOS RESPUBLIKOS SAVIVALDYBIŲ INFRASTRUKTŪROS PLĖTROS ĮSTATYMO NR. XIII-2895 2, 8, 10 IR 13 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO, LIETUVOS RESPUBLIKOS TERITORIJŲ PLANAVIMO ĮSTATYMO NR. I-1120 2, 6, 15, 18, 20, 25, 27, 28, 30, 31, 33, 34, 35, 42¹ IR 47 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO, LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ NUSIŽENGIMŲ KODEKSO 357, 358, 362, 363, 364, 589 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR KODEKSO PAPILDYMO 349¹ STRAIPSNIŲ ĮSTATYMO PROJEKTO DERINIMO PAŽYMA

Dėl Lietuvos Respublikos statybos įstatymo Nr. I-1240 2, 5, 11-1, 12, 14, 17, 18, 22, 24, 27, 27-...

Suinteresuotos institucijos ir suinteresuoti asmenys	Suinteresuotų institucijų ir suinteresuotų asmenų pateiktos pastabos ir pasiūlymai, į kuriuos neatsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies	Argumentai, kodėl neatsižvelgta arba tik iš dalies atsižvelgta į suinteresuotų institucijų ir suinteresuotų asmenų pateiktas pastabas ir pasiūlymus
Lietuvos vietos bendruomenių organizacijų sąjungos 2026-03-31 raštas		
1.	<p>Vertinamas punktas</p> <p>Projekto 1 straipsniu siūloma pakeisti Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo 2 straipsnio 38 dalį ir nustatyti, kad užstatymo aukštis yra savivaldybės lygmens bendrojo plano (rengiamo miesto teritorijai) ir (ar) vietovės lygmens bendrojo plano teritorijos naudojimo privalomasis reikalavimas, kuriuo nustatomas planuojamos teritorijos (jos dalies) vyraujantis planuojamas pastatų aukštis, nurodomas metrais nuo teritorijų planavimo dokumente nurodyto esamo žemės paviršiaus iki pastatų konstrukcijos aukščiausio taško, ir kuris gali būti viršijamas šiame teritorijų planavimo dokumente nustatytais sąlygomis ne didesnėje kaip 20 procentų pastatais užstatytoje ar planuojamoje užstatyti teritorijoje.</p> <p>Siūlymas</p> <p>Siūlome atsisakyti projekto nuostatos dalies, numatančios galimybę viršyti užstatymo aukščio reikalavimą ne didesnėje kaip 20 procentų pastatais užstatytoje ar planuojamoje užstatyti teritorijoje, ir palikti užstatymo aukščio sąvoką kaip aiškų ir vienareikšmį teritorijos naudojimo privalomąjį reikalavimą.</p> <p>Siūloma redakcija</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Atkreiptinas dėmesys, kad TPI įtvirtintoje „užstatymo aukščio“ sąvokoje minimas „<u>vyraujantis</u>“ pastatų aukštis“, t. y. šis teritorijos naudojimo privalomasis reikalavimas suprantamas kaip pastatų aukštis, kuris <u>vyrauja</u> ir nėra tapatus detaliųjų planų teritorijos naudojimo reglamente nustatomam leidžiamajam (maksimaliam) pastatų aukščiui, kurio negalima viršyti. Todėl, TPI projekto rengėjų nuomone, pateiktas siūlymas įstatymu apibrėžti užstatymo aukščio taikymą neleistų atskiroms savivaldybėms savaip interpretuoti „vyraujančio aukščio“. Primename, kad šis teritorijos naudojimo reikalavimas nustatomas bendruosiuose planuose, kuriuose nevertinamos konkrečių žemės sklypų užstatymo galimybės, tarp jų – leidžiamasis pastatų aukštis. Pažymime, kad TPI projektu siūloma nustatyti, kad užstatymo aukštis „gali būti viršijamas <u>šiose teritorijų planavimo dokumente nustatytais sąlygomis</u> ne didesnėje kaip 20 procentų pastatais užstatytoje ar planuojamoje užstatyti teritorijoje“. Tai reiškia, kad užstatymo aukštis gali būti viršijamas tik tada, kai tai numatyta konkrečiame teritorijų planavimo dokumente tame dokumente nustatytais sąlygomis (pvz.,</p>

<p>Siūlome projekto 1 straipsniu keičiamą įstatymo 2 straipsnio 38 dalį išdėstyti taip:</p> <p>„38. Užstatymo aukštis – savivaldybės lygmens bendrojo plano (rengiamo miesto teritorijai) ir (ar) vietovės lygmens bendrojo plano teritorijos naudojimo privalomasis reikalavimas, kuriuo nustatomas planuojamos teritorijos (jos dalies) vyraujantis planuojamas pastatų aukštis, nurodomas metrais nuo teritorijų planavimo dokumente, kuriame šis aukštis nustatomas, nurodyto esamo žemės paviršiaus iki pastatų konstrukcijos aukščiausio taško.“</p> <p>Pagrindimas</p> <p>Pirma, siūloma projekto formuluotė neatitinka privalomojo teritorijos naudojimo reikalavimo esmės. Užstatymo aukštis įstatyme apibrėžiamas kaip privalomasis reikalavimas, todėl jis turi būti aiškus, tikslus ir vienareikšmis. Tuo tarpu projekto nuostata, leidžianti šį reikalavimą viršyti iki 20 procentų pastatais užstatytos ar planuojamos užstatyti teritorijos, iš esmės susilpnina privalomojo reikalavimo turinį ir sudaro prielaidas jį aiškinti kaip sąlyginį.</p> <p>Antra, sąvokos apibrėžtyje neturėtų būti įtvirtinamos materialinės išimties iš paties reguliavimo. Sąvokos paskirtis yra apibrėžti reguliuojamo objekto turinį, o ne nustatyti nuo jo nukrypti leidžiančias taisykles. Jeigu siekiama nustatyti tam tikrus nukrypimo nuo užstatymo aukščio atvejus, tokios nuostatos turėtų būti dėstomos specialiosiose įstatymo normose, aiškiai apibrėžiant jų taikymo sąlygas, apimtį ir procedūras.</p> <p>Trečia, projekto formuluotė kelia teisinio aiškumo ir praktinio taikymo problemų. Iš siūlomos redakcijos nėra pakankamai aišku, kaip turėtų būti apskaičiuojama 20 procentų teritorijos dalis, kokio detalumo ir pobūdžio sąlygos turėtų būti nustatomos teritorijų planavimo dokumente ir kaip būtų užtikrinamas vienodas tokios nuostatos taikymas praktikoje. Dėl to gali kilti teisės taikymo neapibrėžtumas tiek rengiant ir tvirtinant teritorijų planavimo dokumentus, tiek vėlesniuose statybos projektų vertinimo ir leidimų išdavimo etapuose.</p> <p>Ketvirta, ši nuostata gali neigiamai paveikti suinteresuotos visuomenės teisėtus lūkesčius ir pasitikėjimą teritorijų planavimo procesu. Užstatymo aukštis yra vienas iš esminių teritorijų planavimo sprendinių, pagal kuriuos visuomenė vertina planuojamos teritorijos urbanistinį intensyvumą, vizualinį poveikį, aplinkos kokybę ir galimus kaimynystės pokyčius. Nustačius bendro pobūdžio galimybę viršyti suplanuotą aukštį dalyje</p>	<p>nurodant teritorijas ar konkrečias vietas, kuriose galimi architektūriniai akcentai). Jeigu teritorijų planavimo dokumente tokios sąlygos nenustatytos, užstatymo aukštis negali būti viršytas.</p> <p>Mažai tikėtina, kad teritorijų planavimo organizatorius visoje savivaldybės (jos dalies) teritorijoje nuspręstų nustatyti vienodą užstatymo aukštį. Bendrajame plane nurodomos konkrečios teritorijos, kuriose taikomi skirtingi teritorijos naudojimo reikalavimai, todėl 20 procentų (ar mažiau, jeigu taip įtvirtinta bendrajame plane) ir būtų skaičiuojamos šioms konkrečioms teritorijoms.</p>
---	--

	<p>teritorijos, faktiškai būtų sudaromos prielaidos keisti esminį planavimo sprendinį be aiškaus ir atskiro tokio pakeitimo įvertinimo.</p> <p>Penkta, siūloma nuostata gali išbalansuoti jau patvirtintais teritorijų planavimo dokumentais suformuotą sprendinių pusiausvyrą. Jeigu toks teisinis reguliavimas būtų taikomas ir jau patvirtintiems teritorijų planavimo dokumentams, tai galėtų lemti reikšmingą nukrypimą nuo anksčiau suplanuotų užstatymo parametrų, dėl kurių visuomenė jau buvo informuota ir dėl kurių buvo susiformavę teisėti lūkesčiai. Iš pateiktos informacijos nėra pakankamai aišku, ar projekte numatytos specialios pereinamosios nuostatos, todėl ši rizika vertintina kaip aktuali.</p> <p>Tikime, kad priėmus siūlomą pakeitimą, užstatymo aukščio sąvoka išliktų aiški, nuosekli ir atitinkanti privalomojo teritorijos naudojimo reikalavimo paskirtį. Tai sustiprintų teisinį tikrumą, sumažintų skirtingo aiškinimo riziką, padėtų išvengti praktinių taikymo problemų ir užtikrintų didesnę suinteresuotos visuomenės teisių bei teisėtų lūkesčių apsaugą teritorijų planavimo procese.</p>	
Lietuvos žemės ūkio bendrovių asociacijos 2026-03-31 raštas		
2.	<p>Tačiau atkreipiame dėmesį į tai, kad šios nuostatos tik dalinai sprendžia žemdirbių lūkesčius statyti žemės ūkio veiklai skirtus statinius žemės ūkio paskirties žemėje.</p> <p>Lietuvoje yra nemažai žemės ūkio paskirties žemės, kurioje yra sunykusios, sugriautos ir dažnu atveju net apleistos buvusių žemės ūkio kompleksų pastatų teritorijos. Dažnai tokios teritorijos patvirtintų bendrųjų planų sprendiniuose nurodomos kaip neurbanizuotos ir neurbanizuojamos teritorijos, kuriose galima tik žemės ūkio veikla, dėl to statyba jose negalima. Šios teritorijos paprastai yra įsiterpusios į žemės ūkio naudmenų masyvus, tačiau dėl jose likusių buvusių pastatų, aikštelių ir kitų įrenginių likučių, nėra galimybių jų panaudoti žemės ūkio kultūrų auginimui ir dėl to jos lieka apleistos ir nenaudojamos jokiai veiklai.</p> <p>Siekiant sutvarkyti šias teritorijas ir įeiklinti žemės naudojimą jose, siūlome papildyti Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo 20 straipsnio 7 dalies nuostatas, sudarant galimybes žemės ūkio paskirties žemės sklypuose statyti žemės ūkio veiklai skirtus statinius ir tais atvejais, kai juos norima statyti iki šio įstatymo įsigaliojimo žemės ūkio veiklai naudotų statinių teritorijose.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>TPĮ projekto rengėjai supranta pastaboje išdėstytus lūkesčius dėl buvusių žemės ūkio kompleksų pastatų teritorijų naudojimo, bet pažymi, kad siūloma nuostata nėra TPĮ reguliavimo dalykas.</p> <p>TPĮ 20 straipsnyje įtvirtinta teisė statyti, vadovaujantis Statybos įstatymo nuostatomis, žemės sklype, esančiame <i>neurbanizuotoje ir neurbanizuojamoje teritorijoje</i>, kuriai nėra parengto galiojančio detaliojo plano arba vietovės lygmens bendrojo plano, kuriame nustatomas detaliojo plano teritorijos naudojimo reglamentas, <u>jeigu statyba atitinka savivaldybės lygmens bendrojo plano ar vietovės lygmens bendrojo plano, jeigu jis parengtas, sprendinius, žemės sklypo pagrindinę žemės naudojimo paskirtį ir būdą</u>. Tai reiškia, kad konkrečios statybos galimybė (ne tik urbanizuotose ir urbanizuojamose, bet ir neurbanizuotose ir neurbanizuojamose teritorijose) turi būti numatyta konkrečios savivaldybės lygmens bendrojo plano ar vietovės lygmens bendrojo plano, jeigu jis parengtas, sprendiniuose.</p> <p>Pastaboje minima TPĮ 20 straipsnio 7 dalies nuostata skirta atvejams, kai žemės ūkio paskirties žemės sklype esančioje užstatytoje teritorijoje yra žemės naudotojui priklausantys gyvenamosios paskirties pastatai ir</p>

		<p>jų priklausiniai, kurie pagal naudojimo paskirtį turėtų būti statomi kitos paskirties žemėje. TPĮ nustatyta, kad šiais atvejais galima statyba nesuformavus atskirų žemės sklypų, t. y. žemės ūkio paskirties žemės sklype.</p> <p>Pažymime, kad pagal aplinkos ministro patvirtintą Žemės naudojimo būdų turinio aprašą žemės ūkio paskirties žemės sklypuose, kurių naudojimo būdas „kiti žemės ūkio paskirties žemės sklypai“, „<i>galimi ūkininkų sodybų ir žemės ūkio veiklai ar alternatyviajai veiklai reikalingi statiniai</i>“, t. y. teisės aktuose numatyta galimybė statyti pastaboje minimus žemės ūkio veiklai skirtus statinius, jeigu tai neprieštaruoja konkrečios savivaldybės lygmens bendrojo plano ar vietovės lygmens bendrojo plano, jeigu jis parengtas, sprendiniams.</p>
Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos 2026-03-31 raštas		
3.	<p>1. Dėl Įstatymo projekto Nr. 1 atitikties Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nuostatoms dėl licencijavimo ir Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymo nuostatoms dėl įsisteigimo laisvei taikomų reikalavimų</p> <p>1.4. Įstatymo projekto Nr. 1 8 straipsnyje, kuriuo pakeičiamas 12 straipsnio 14 dalies 1 punktas, nurodoma, kad atestavimą atliekanti organizacija, atsižvelgdama į pažeidimo pobūdį, pasekmes, aplinkybes, kuriomis padarytas pažeidimas, sustabdo kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento galiojimą 6 mėnesiams ir nustato jo turėtojų terminą pažeidimams pašalinti, kai asmuo, vadovaudamas statybos techninės veiklos pagrindinėms sritims, vykdydamas teismo eksperto veiklą arba tvirtindamas pažymą apie statinio statybą be nukrypimų nuo esminių statinio projekto sprendinių arba deklaraciją apie statybos užbaigimą, pažeidė šio įstatymo, normatyvinių statybos techninių dokumentų, normatyvinių statinio saugos ir paskirties dokumentų ir kitų teisės aktų reikalavimus, nesusijusius su esminiais statinio projekto sprendiniais arba esminiais statinių reikalavimais ar susijusius su esminiais statinio projekto sprendiniais arba esminiais statinių reikalavimais, tačiau dėl to neatsirado ar negalėjo atsirasti žala. Aiškinamajame rašte papildoma, kad įspėjimas netaikomas 12 straipsnio 14 dalies 1 punkto atveju, nenustačius padarytos žalos viešajam interesui ar žmonių sveikatai, gyvybei, aplinkai ir kitiems su statybos sritimi susijusiems interesams.</p>	<p>1.4. Neatsižvelgta Galioja VAI nuostatos.</p> <p>1.5. Neatsižvelgta Tai nėra šio keitimo tikslas, šiam keitimui reikalingos papildomos diskusijos.</p>

Vadovaujantis Licencijavimo pagrindų aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. liepos 18 d. nutarimu Nr. 937973 „Dėl Licencijavimo pagrindų aprašo ir Licencijų informacinės sistemos nuostatų patvirtinimo“ (toliau – LPA aprašas) 18 punktu, ūkio subjekto teisė vykdyti tam tikrą veiklą gali būti ribojama tik įstatymu, tai yra veiklos licencijavimą reguliuojančiuose įstatymuose turi būti įtvirtintos šios su ūkio subjektų veiklos licencijavimu susijusios nuostatos: 18.8 papunktis: nuostata, kad prieš licencijos galiojimo sustabdymą, jeigu nustatyti trūkumai – neesminiai licencijuojamą veiklą reguliuojančių teisės aktų pažeidimai ar nekeliantys rizikos pažeisti svarbius visuomenės interesus, licencijos turėtojas turi būti įspėjamas apie numatomą taikyti poveikio priemonę, išskyrus LPA aprašo 16 punkte nurodytą atvejį. Manytina, kad sustabdyti atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento galiojimą 6 mėnesiams, kai pažeisti teisės aktų reikalavimai, nesusiję su esminiais statinio projekto sprendiniais ar esminiais statinių reikalavimais ir dėl jų neatsirado ar negalėjo atsirasti žala, nėra proporcinga. Veiklos sustabdymas yra viena iš griežčiausių poveikio priemonių, todėl Įstatymo projekto Nr. 1 rengėjui siūlytume įsivertinti, ar 12 straipsnio 14 dalies 1 punkto atveju, prieš taikant veiklos sustabdymą, neturėtų būti nustatytas įspėjimas. Taip pat tokiu atveju siūlytina nurodyti konkretų terminą, per kurį kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento turėtojas turi ištaisyti nurodytus pažeidimus. LPA aprašo 18.9 papunktyje įtvirtinta, kad įstatymuose turi būti įtvirtintas terminas, per kurį licencijas išduodantis subjektas turi pranešti licencijos turėtojui apie licencijos galiojimo sustabdymą, galiojimo sustabdymo panaikinimą ir galiojimo panaikinimą, jeigu šis terminas skiriasi nuo nustatytojo VAĮ. Siūlytina Įstatymo projekto Nr. 1 12 straipsnio 14 dalies 1 punkte nurodyti per kiek laiko kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento turėtojui turi būti pranešama apie kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento galiojimo sustabdymą. Tokia pati pastaba, kaip nurodyta šio rašto 1.4 dalyje, taikytina ir Įstatymo projekto Nr. 1 22 straipsnio 5 dalies 1 punktui.

1.5. Įstatymo projekto Nr. 1 12 straipsnio 18 dalyje nurodyta, kad atestavimą atliekanti organizacija pareiškia įspėjimą, kai kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento turėtojas vykdydamas veiklą (veikimu ar neveikimu) padaro neesminių, nenurodytų šio straipsnio 14 dalies 1 punkte ir 15 dalies 1 punkte, pažeidimų. Jeigu kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento turėtojui per 3 metus, terminą

skaičiuojant nuo dienos, kai atestavimą atliekanti organizacija pareiškė pirmąjį įspėjimą kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento turėtojui, pareiškiami du rašytiniai įspėjimai, kvalifikacijos atestatą ir (ar) teisės pripažinimo dokumentą išduodanti institucija sustabdo kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento galiojimą šio straipsnio 14 dalyje nurodytam laikotarpiui ir nurodo kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento turėtojui pašalinti pažeidimus, dėl kurių sustabdomas kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento galiojimas. Pašalinęs pažeidimus, kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento turėtojas gali kreiptis į atestavimą atliekančią organizaciją, prašydamas panaikinti sprendimą dėl kvalifikacijos atestato ar teisės pripažinimo dokumento galiojimo sustabdymo nesuėjus 6 mėnesių terminui.<...>.

Atkreiptinas dėmesys, kad Įstatymo projekto Nr. 1 12 straipsnio 18 dalyje siūlomas teisinis reguliavimas nėra suderintas su VAĮ 30 straipsnio 1 dalies 1 punkte įtvirtintu minimalios ir proporcingos ūkio subjektų veiklos priežiūros naštos principu. Šis principas, be kita ko, turi būti taikomas ir skiriant poveikio priemones – jos privalo būti proporcingos pažeidimo pobūdžiui ir juo padarytai žalai. Įstatymo projekto Nr. 1 18 dalyje nustatyta, kad jei kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento turėtojui per 3 metus nuo pirmojo įspėjimo pareiškimo dienos pareiškiami du rašytiniai įspėjimai, kvalifikacijos atestatą ir (ar) teisės pripažinimo dokumentą išduodanti institucija sustabdo šių dokumentų galiojimą 6 mėnesiams. Visų pirma, teisės aktų reikalavimų pažeidimai gali būti skirtingo pobūdžio ir reikšmingumo, taip pat gali būti ištaisomi, todėl savaime nelaikytini kartotiniaisi ar piktybiniais pažeidimais. Atsižvelgiant į tai, abejotina, ar bet kokio pobūdžio teisės aktų reikalavimų pažeidimų atveju, nevertinant jų pobūdžio, kartotinumų, atsakomybę lengvinančių ar kitų reikšmingų aplinkybių, yra proporcinga taikyti kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento galiojimo sustabdymą. Be to, pati 18 dalies nuostata suponuoja, kad rašytiniai įspėjimai būtų skiriami už mažareikšmius pažeidimus. Net ir tokių pažeidimų pakartotinumų atveju reali žala dažniausiai nesukeliama. Dėl šios priežasties kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento galiojimo sustabdymas 6 mėnesiams vien dėl to, kad per 3 metus buvo pareikšti du ar daugiau įspėjimų už mažareikšmius pažeidimus, laikytinas neproporcinga poveikio priemone. Pažymėtina, kad už mažareikšmius pažeidimus neturėtų būti taikomos vienos griežčiausių poveikio priemonių

	– kvalifikacijos atestato ir (ar) teisės pripažinimo dokumento galiojimo sustabdymas. Atsižvelgiant į tai, siūlytina įvertinti tokios poveikio priemonės proporcingumą ir apsvarstyti galimybę jos atsisakyti. Tais atvejais, kai teisės aktų reikalavimų pažeidimai yra sisteminiai ar pakartotiniai ir gali sukelti reikšmingą žalą (pavyzdžiui, turėti neigiamą poveikį trečiųjų asmenų teisėms, duomenų tikslumui ar viešajam interesui), tokie pažeidimai neturėtų būti laikomi mažareikšmiais. Analogiška pastaba dėl Įstatymo projekto Nr. 1 22 straipsnio 9 dalies.	
4.	<p>3. Dėl pastabų Įstatymo projektui Nr. 2</p> <p>3.1. Įstatymo projekto Nr. 2 4-5 straipsniuose, kuriais tikslinamos atitinkamai: 10 straipsnio 6 dalies ir 10¹ straipsnio 3 dalies nuostatos, atsisakant reikalavimo informuoti skundo pateikėją raštu pateikiant patvirtintą patikrinimo akto kopiją. Tuo tarpu Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 17 straipsnio 6 dalyje ir 18 straipsnio 5 dalyje tokia pareiga išlieka. Be to, to paties įstatymo 4 ir 5 straipsniuose numatyta pareiga skundą pateikusiam asmeniui pateikti privalomųjų nurodymų patvirtintas kopijas (jei jie surašyti). Atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 6 ir 7 punktuose įtvirtintus aiškumo ir sistemiškumo principus, siūlytina peržiūrėti kitas Įstatymo projekto Nr. 2 nuostatas, reglamentuojančias patikrinimus, ir suvienodinti skundą pateikusių asmenų informavimo tvarką.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Įstatymo projekte Nr. 2 keičiamame Teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo 4 straipsnyje nuspręsta palikti pareigą skundą pateikusiam asmeniui pateikti surašytų privalomųjų nurodymų kopijas, įvertinus ir tai, kad šie privalomieji nurodymai surašomi viešojo administravimo subjektams, juose paprastai nėra neteiktinų asmens duomenų, dėl kurių teikiamas privalomasis nurodymas turėtų būti nuasmenintas. Analogiška situacija yra ir dėl šio įstatymo 6 straipsnyje nustatytos pareigos pateikti privalomųjų nurodymų kopijas.</p> <p>Nuspręsta siūlomu aspektu nekeisti nurodytų Teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo straipsnių, nes nėra tikslo įstatymą dėstyti nauja redakcija.</p>
Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos 2026-03-27 raštas		
5.	<p>SĮ projektu siūloma papildyti Statybos įstatymo 18 straipsnį 9² dalimi: „9². Kai statyba vykdoma rangos būdu ir samdomas daugiau nei vienas rangovas sudarant atskiras rangos sutartis (išskyrus atvejį, kai samdomas vienas generalinis rangovas, kuris samdo subrangovus), statytojas (užsakovas) privalo pats organizuoti visų statinių statybos darbus ir vykdyti šio straipsnio 7 dalies 1–7 punktuose nustatytas rangovo pareigas. Tokiu atveju kiti statybvietyje dirbantys rangovai privalo vykdyti šio straipsnio 7 dalies 8–13 punktuose nustatytas rangovo pareigas. <...> Statytojui (užsakovui), vykdančiam šio straipsnio 7 dalies 1–7 punktuose nustatytas rangovo pareigas, netaikomi rangovams keliami kvalifikaciniai reikalavimai, bet taikoma rangovams tenkanti atsakomybė už šias pareigas.“ Iš tokios nuostatos formuluotės galima suprasti, kad tuo atveju, kai statytojas (užsakovas) pats vykdydys Statybos įstatymo 18</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Atsižvelgiant į Lietuvos statybininkų asociacijos 2026-04-01 raštu pateiktą pasiūlymą šių dalių pakeitimą iškelti į atskirą įstatymo pakeitimo projektą ir toliau jį tobulinti darbo grupėje, atsisakoma „atsakingo rangovo“ reglamentavimo ir planuojama dėl šio klausimo diskutuoti ateityje.</p>

	<p>straipsnio 7 dalies 1–7 punktuose nustatytas rangovo pareigas, tarp kurių yra nurodyta pareiga, „5) užtikrinti asmenų patekimo į statybvietai kontrolę, saugų darbą, gaisrinę saugą bei tinkamas darbo higienos sąlygas statybvietai ir statomuose statiniuose“, kiti statybvietai dirbantys rangovai šių pareigų neturės. Manoma, kad visi rangovai turi užtikrinti asmenų patekimo į statybvietai kontrolę, saugų darbą, gaisrinę saugą bei tinkamas darbo higienos sąlygas statybvietai ir statomuose statiniuose. Abejotina, kad statytojas (užsakovas) turėtų kompetencijas ir galimybes tai užtikrinti, jei jis pats statybos darbų nevykdo ir jam netaikomi rangovo kompetencijos reikalavimai.</p> <p>Tuo tarpu, Ministerijos nuomone, iš SĮ projektu keičiamos Statybos įstatymo 18 straipsnio 9¹ dalies formuluotės „9¹. Kai statyba vykdoma rangos būdu ir visų statinių statybai samdomas vienas rangovas (įskaitant atvejį, kai samdomas vienas generalinis rangovas, kuris samdo subrangovus), jis privalo vykdyti visas šio straipsnio 7 dalyje nustatytas rangovo pareigas.“ nereikėtų suprasti, kad subrangovams netaikomos visos Statybos įstatymo 18 straipsnio 7 dalyje nustatytos rangovo pareigos. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūlome koreguoti SĮ projektu keičiamo Statybos įstatymo 18 straipsnio 7 ir (arba) 9² dalių nuostatas, kad pareiga užtikrinti asmenų patekimo į statybvietai kontrolę, saugų darbą, gaisrinę saugą bei tinkamas darbo higienos sąlygas statybvietai ir statomuose statiniuose būtų visais atvejais taikoma visiems statybvietai dirbantiems rangovams (kartu siūlytume papildomai įvertinti, kurios kitos SĮ projektu keičiamo Statybos įstatymo 18 straipsnio 7 dalyje nurodytos pareigos aktualios visiems statybvietai dirbantiems rangovams).</p>	
6.	<p>Išlieka aktuali ir Ministerijos anksčiau teikta pastaba „Siekiant teksto aiškumo ir sistemiškumo, siūlytume SĮ projekte vartoti sąvoką <i>statybos rangovas</i> (vietoj „rangovas“), nes vartojamos ir kitos sąvokos – <i>statinio projekto rangovas</i>, <i>statinio ekspertizės rangovas</i>. Pažymėtina, kad SĮ 11¹, 17, 18, 22, 29, 42 straipsniuose vartojama sąvoka „statybos rangovas“. Projektų derinimo pažymoje prie šios Ministerijos pastabos nurodyti argumentai, kodėl nebuvo atsižvelgta, kad „Tai nėra šio pakeitimo tikslas“, tačiau reikia pažymėti, kad Projektų aiškinamojo rašto 1 punkte nurodyta, kad „Įstatymo projekto Nr. 1 uždaviniai: - patikslinti sąvokas; <...>“ bei kad Projektai parengti įgyvendinant Dvidešimtosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Seimo 2025 m. rugsėjo 25 d. nutarimu Nr. XV-439 „Dėl Dvidešimtosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“, 719 punktą, kuriame numatyta</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Pagal Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų 141 p. siūlomas sąvokos keitimas (patikslinimas) sąlygotą prievolę dėstyti įstatymą nauja redakcija (turėtų būti papildomai keičiami 8 straipsniai).</p>

	<p>kokybiškai peržiūrėti ir susisteminti statybą reguliuojančius teisės aktus, atsisakyti perteklinių reikalavimų, sudėtingą statybos teisyną padaryti aiškų ir patogiai naudojamą visiems statybos dalyviams ir visuomenei.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir vadovaujantis Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatyme įtvirtintu aiškumo principu, reiškiančiu, kad teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas, pakartotinai siūlome patikslinti Statybos įstatymo 2 straipsnio 75 dalyje apibrėžtą sąvoką (75. Statinio statybos rangovas (toliau – rangovas) – Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybės fizinis asmuo, juridinis asmuo ar kita užsienio organizacija arba jų padalinys, turintys šio įstatymo nustatytą teisę užsiimti statyba ir vykdančys statybą rangos sutarties pagrindu. Statybos rangos sutartis nesudaroma, kai statytojas (užsakovas) kartu yra ir <i>statybos rangovas</i>.) atsisakant įvedamo trumpinio „rangovas“ ir visame įstatymo tekste vartojant pilnas sąvokas „<i>statinio statybos rangovas</i>“, „<i>statinio projekto rangovas</i>“, „<i>statinio ekspertizės rangovas</i>“.</p>	
2026-03-23 laiškas nuo A.S.		
7.	<p>Dėl naujos LR "Statybos įstatymo" redakcijos.</p> <p>Prašau patikslinti ir įtraukti į įstatymo redakciją apie Rangovo teisę (8 dalis), (ar pareigą 7 dalis) parengti PP ir TDP:</p> <p>Pareigose rengti PP ir TDP tai nenumatyta, bet 18 straipsnio 8 punktas skelbia:</p> <p>8. Rangovas turi teisę:</p> <p>3) atlikti kitų statybos dalyvių funkcijas, išskyrus statytojo (užsakovo) pareigą paskirti vieną ar kelis saugos ir sveikatos koordinatorius, paties statomo statinio statybos techninę priežiūrą ir šio statinio projekto bei šio statinio ekspertizę.</p> <p>Reiškia rangovas turi teisę rengti projektą? Kaip tai suderinama su 14 straipsnio 1 dalies 1-3 punktu, 16 straipsnio 5 dalies 1-3 punktu, bei STR 1.04.04:2017 „Statinio projektavimas, projekto ekspertizė“ 1 priedo 1 punktu? :</p> <p>1. Projekto vadovas, atstovaudamas statytojo interesams ir nepažeisdamas projektuotojo interesų,.....</p> <p>Tada reikia nurodyti ir Rangovo interesus, nes sutartį sudaro su projektuotoju rangovas ar vis tik užsakovas?,</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>SĮ 13 str. 1 d. ir 2 d. nurodyti statybos dalyviai, SĮ 14 str. 1 d., 15 str. 2 d., 16 str. 5 d., 17 str. 5 d., 6 d., 18 str. 7 d., 9 d., 9¹ d., 19 str. 2 d., 4 d., 20 str. 4 d., 5 d., 21 str. 3 d., 4 d., 5 d., 6 d., 7 d., 8 d., 9 d., 10 d., 11 d., 12 d., 13 d., 16 d. nustatytos statybos dalyvių pareigos, SĮ 14 str. 2 d., 16 str. 6 d., 17 str. 7 d., 8 d., 18 str. 8 d., 19 str. 3 d., 5 d., 20 str. 4 d., 5 d. nustatytos statybos dalyvių teisės. Statybos dalyvių pareigos ir teisės nėra tapačios.</p>

UAB „Vilniaus vandenys“ 2026-04-01 raštas	
<p>8. DĖL SAVIVALYBIŲ INFRASTRUKTŪROS PLĖTROS ĮSTATYMO PAKEITIMO PROJEKTO:</p> <p><i>I. Dėl SIPS sudarymo</i></p> <p>Siūlytume tikslinti Lietuvos Respublikos savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo (toliau – Įstatymas) nuostatas, reglamentuojančias Savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis (toliau – SIPS) sudarymą. Pagal galiojančio Įstatymo 8 straipsnio 3 dalį SIPS sudarymas siejamas su naujo statinio statyba ar esamo statinio rekonstravimu, taip pat papildomai reglamentuojami atvejai, kai infrastruktūra nėra suplanuota teritorijų planavimo dokumentuose. Tuo tarpu Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo (toliau – GVTNTĮ) 16 straipsnio 2 dalis imperatyviai nustato, kad geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų statyba, kai statytojas nėra viešasis vandens tiekėjas ar savivaldybės institucija, galima tik esant sudarytai SIPS.</p> <p>Bendrovės vertinimu, toks teisinis reguliavimas nėra pakankamai nuoseklus ir sukuria normų koliziją bei teisinio reguliavimo spragą. Viena vertus, specialusis įstatymas (GVTNTĮ) nustato privalomą SIPS sudarymo reikalavimą infrastruktūros statybai, kita vertus, Įstatymo 8 straipsnio 3 dalies reguliavimas neapima visų praktikoje susiklostančių situacijų, ypač kai infrastruktūra plėtojama ne dėl naujos statybos ar rekonstravimo, o siekiant prijungti esamus ir (ar) būsimus statinius prie centralizuotų vandentiekio ir (ar) nuotekų tinklų.</p> <p>Dėl šios priežasties praktikoje susidaro situacijos, kai infrastruktūros plėtra yra numatyta teritorijų planavimo dokumentuose ir egzistuoja aiškus viešasis interesas (aplinkosaugos, visuomenės sveikatos bei centralizuotų paslaugų plėtros srityse), tačiau nėra aiškaus ir vienareikšmio teisinio pagrindo sudaryti SIPS. Tai lemia reguliacinį neapibrėžtumą, sudaro prielaidas skirtingai teisės normų taikymo praktikai savivaldybėse bei riboja galimybę efektyviai įgyvendinti GVTNTĮ tikslus, susijusius su centralizuoto vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo plėtra.</p> <p>Pažymėtina, kad toks teisinis reguliavimas neatitinka Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo (toliau – TPI) 3 straipsnio 2 dalyje įtvirtintų teisėkūros principų. Galiojantis reguliavimas neatitinka aiškumo principo (6 punktas), kadangi nėra pakankamai tikslus ir</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Perteklinis pasiūlymas, nesusijęs su SIPI projektu. Pateiktas pasiūlymas sietinas su Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo (toliau – GVTNTĮ), reglamentuojančio viešojo vandens tiekėjų veiklą ir pareigas, nuostatomis, o ne su SIPI teisiniu reglamentavimu.</p> <p>SIPI ir GVTNTĮ numato 2 savivaldybės infrastruktūros vystymo būdus:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bendrąjį, kai savivaldybės infrastruktūrą vysto valdytojas (tam nereikia sutarčių ir tai nustatyta SIPI 8 str. 3 d. 1 p. ir GVTNTĮ 16 str. 1 d.); 2) papildomą (išimtinį) atvejį, kai savivaldybės infrastruktūrą vysto iniciatorius ir ši išimtis taikytina tik tais atvejais, kai iniciatorius yra statinių (<i>ne tik pastatų</i>), kuriems reikalinga infrastruktūra statytojas. <p>Pagal GVTNTĮ 3 str. 57 d. savivaldybės institucijos <i>privalo organizuoti ir užtikrinti viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą</i>. GVTNTĮ 26 str. 1 d. 2 p. nustatyta, kad geriamojo vandens tiekėjas privalo užtikrinti geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo <i>infrastruktūros plėtrą</i> pagal infrastruktūros plėtros plane numatytas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros kryptis ir etapus, <i>prijungti savo prižiūrimoje viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje esančius abonentų ir vartotojų įrenginius prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo tinklų</i>, vadovaudamiesi aplinkos ministro tvirtinamose geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisyklėse nustatytais reikalavimais ir aplinkos ministro nustatytais naujų abonentų ir vartotojų prijungimo prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros reikalavimais.</p> <p>Mūsų nuomone, <i>pasiūlymas prieštarauja savivaldybės infrastruktūros plėtros politikai ir vartotojo interesams</i>, viešojo vandens tiekimo infrastruktūros plėtrą „permetant“ privatiems asmenims (esamiems vartotojams), kuriuos reikėtų tik prijungti prie savivaldybės infrastruktūros pagal faktines aplinkybes (kai privatūs asmenys (esami vartotojai) nieko nestato), t. y. šiuo atveju, savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis neturėtų būti pasirašoma, viešąjį vandens tiekimo infrastruktūrą bendruoju atveju turėtų vystyti tiekėjas.</p>

	<p>nedviprasmiškas, taip pat sistemiškumo principo (7 punktas), nes nėra suderintas su GVTNTĮ nuostatomis. Be to, toks reguliavimas riboja efektyvumo principo (5 punktas) įgyvendinimą, kadangi nesudaro sąlygų pasirinkti veiksmingiausias priemones viešojo intereso tikslams pasiekti, bei neatitinka proporcingumo principo (2 punktas), nes gali lemti perteklinius ribojimus asmenims, siekiantiems prisijungti prie centralizuotų tinklų.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad esamas teisinis reguliavimas nėra pakankamai aiškus, nuoseklus ir sistemiskai suderintas, todėl neužtikrina efektyvaus jo taikymo praktikoje.</p> <p>Remiantis išdėstytu, Bendrovė siūlo patikslinti Įstatymo 8 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip: „<i>Savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis sudaroma, kai planuojama statyti naują ir (ar) rekonstruoti esamą pastatą, inžinerinį statinį, kuris nepriklauso savivaldybės infrastruktūrai, ir (ar) esamą inžinerinį statinį rekonstruoti į pastatą, kuriems naudoti reikalinga savivaldybės infrastruktūros plėtra, taip pat kai planuojama įrengti savivaldybės infrastruktūrą ar geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektus, reikalingus esamų ir (ar) busimų statinių prijungimui prie centralizuotų tinklų, kai tokia infrastruktūra numatyta teritorijų planavimo dokumentuose.</i> Savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis turi apimti savivaldybės infrastruktūros, reikalingos planuojamam statyti naujam ir (ar) rekonstruoti esamam pastatui, inžineriniam statiniui, kuris nepriklauso savivaldybės infrastruktūrai, ir (ar) esamam inžineriniam statiniui rekonstruoti į pastatą, kuriems naudoti reikalinga savivaldybės infrastruktūros plėtra, taip pat esamų ir (ar) busimų statinių prijungimui prie centralizuotų tinklų reikalingos infrastruktūros, projektavimą, įrengimą ir (ar) statybą. Savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis nesudaroma, kai: 1) savivaldybės infrastruktūros plėtra nesusijusi su konkrečiu statytojo (vystytojo) reikmėmis ir ją savo lėšomis įgyvendina savivaldybės infrastruktūros valdytojai; 2) savivaldybės infrastruktūros plėtrą įgyvendina kiti savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriai; 3) siekiama įrengti ar pastatyti naują kompleksinio ir (ar) specialiojo teritorijų planavimo dokumentuose nesuplanuotą savivaldybės infrastruktūrą. Šiuo atveju savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis sudaroma tik po to, kai savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatorius, vadovaudamasis Teritorijų planavimo įstatymo 6 straipsnio 3 dalies nuostatomis, sudaro</p>	
--	--	--

	<i>teritorijų planavimo proceso inicijavimo sutartį, parengiamas atitinkamas vietovės lygmens teritorijų planavimo dokumentas ir tam įgaliota institucija šį dokumentą patvirtina. “</i>	
9.	<p>II. Dėl kompensavimo už infrastruktūrą esamiems statiniams</p> <p>Taip pat pažymėtina, kad praktikoje egzistuoja kita reikšminga teisinio reguliavimo problema – kompensavimo už savivaldybės infrastruktūros ar geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų įrengimą tais atvejais, kai ši infrastruktūra statoma esamų statinių prijungimui prie centralizuotų tinklų.</p> <p>Nors Įstatymo 13 straipsnyje kompensavimo mechanizmas yra įtvirtintas, galiojantis teisinis reguliavimas yra orientuotas į atvejus, kai infrastruktūros plėtra vykdoma kartu su naujų statinių statyba ar esamų statinių rekonstravimu, ir nėra pakankamai aiškus bei išsamus tais atvejais, kai infrastruktūra įrengiama siekiant sudaryti galimybę prie centralizuotų tinklų prijungti jau esamus statinius.</p> <p>Pažymėtina, kad pagal galiojančią Įstatymo 13 straipsnio 4 dalies formuluotę kompensacijos už neprioritetinės infrastruktūros plėtrą siejamos su „statytojų (vystytojų)“ prisijungimu prie infrastruktūros, todėl tais atvejais, kai prie infrastruktūros prisijungiama nevykdant naujos statybos ar rekonstravimo, t. y. naudojant esamus statinius, kompensavimo mechanizmo taikymas tampa teisiškai neapibrėžtas arba apskritai negalimas.</p> <p>Dėl to praktikoje susidaro situacijos, kai infrastruktūros plėtos iniciatorius, savo lėšomis įrengęs bendro naudojimo tinklus ar kitus infrastruktūros objektus, prisiima visą finansinę naštą, tačiau galiojantis reguliavimas neužtikrina aiškaus ir veiksmingo šių išlaidų kompensavimo mechanizmo, net jei vėliau prie infrastruktūros prisijungia kiti asmenys ir faktiškai ja naudojasi.</p> <p>Tokiu būdu infrastruktūros sukūrimo kaštai nepagrįstai tenka vienam subjektui, nors infrastruktūra naudojasi ar naudosis platesnis asmenų ratas, o tai neatitinka TPI 3 straipsnio 2 dalyje įtvirtintų proporcingumo (2), sistemiškumo (7) ir efektyvumo (5) principų bei iškraipo infrastruktūros plėtos finansavimo modelį.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, siūlytina patikslinti Įstatymo nuostatas, aiškiai nustatant, kad kompensavimo mechanizmas taikomas ir tais atvejais, kai savivaldybės infrastruktūra ar geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektai įrengiami esamų statinių prijungimui prie centralizuotų tinklų, o kompensacija mokama iš vėliau prie</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Perteklinis pasiūlymas, nesusijęs su SIPI projektu. Žr. atsakymą į 1 kl.</p>

	<p>infrastruktūros prisijungiančių asmenų sumokėtų savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokų ir (ar) kitų įstatyme numatytų finansavimo šaltinių.</p> <p>Remiantis išdėstytu, Bendrovė siūlo papildomai patikslinti Įstatymo 13 straipsnio 4 dalį, aiškiai reglamentuojant kompensavimo mechanizmo taikymą esamų statinių prijungimo prie centralizuotų tinklų atvejais, ir ją išdėstyti sekančiai: „4. <i>Kompensacijos už prioritetinės savivaldybės infrastruktūros plėtrą pagal teritorijų planavimo dokumentuose nustatytus vystymo etapus, savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyse nustatytas kompensavimo sąlygas, savivaldybės infrastruktūros perdavimo savivaldybės infrastruktūros valdytojui (valdytojams) terminą mokamos iš savivaldybės biudžeto ir (ar) kituose įstatymuose nustatytais atvejais – iš savivaldybės infrastruktūros valdytojo biudžeto, taip pat iš Programos lėšų, sukauptų iš prioritetinės savivaldybės infrastruktūros įmokų. Savivaldybė ir (ar) savivaldybės infrastruktūros valdytojas privalo kompensuoti savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje numatytas savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriaus išlaidas, patirtas įgyvendinant savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje numatytos prioritetinės savivaldybės infrastruktūros plėtrą. Kompensacijos už neprioritetinės savivaldybės infrastruktūros plėtrą, įskaitant atvejus, kai infrastruktūra įrengiama esamų statinių prijungimui prie centralizuotų tinklų, mokamos iš savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokų, kurios surenkamos iš statytojų (vystytojų) ir (ar) kitų asmenų, prisijungiančių prie savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriaus pastatytos ar įrengtos savivaldybės infrastruktūros. Kompensacijos už neprioritetinės savivaldybės infrastruktūros plėtrą nemokamos, kai prie savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriaus pastatytos ar įrengtos savivaldybės infrastruktūros nauji naudotojai neprisijungia.“.</i></p> <p>Tikimės, kad pateikti pasiūlymai bus įvertinti ir į juos bus atsižvelgta tobulinant Projektą. Bendrovės vertinimu, siūlomų pakeitimų įgyvendinimas yra būtinas siekiant pašalinti galiojančio teisinio reguliavimo neaiškumus ir užtikrinti aiškų, nuoseklų bei sistemiškai suderintą teisės aktų taikymą praktikoje, taip sudarant prielaidas efektyviau įgyvendinti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo politikos tikslus, plėtoti centralizuotas paslaugas, stiprinti aplinkos apsaugą ir visuomenės sveikatą bei užtikrinti viešąjį interesą.</p>	
Centrinė projektų valdymo agentūros 2026-04-01 raštas		

10.	<p>Įstatymo projekto 11 str. 1 d. siūloma pakeisti Statybos įstatymo 18 straipsnio 2 dalį, atsisakant rangovo atestavimo reikalavimų netaikymo ypatingųjų statinių paprastojo remonto atveju, o vietoj jų įvedant naują išimtį – ypatinguosiuose statiniuose atliekant aplinkos ministro nustatytus apdailos darbus. Atkreipiame dėmesį, kad šiuo metu galiojanti išimtis, kad atestavimo reikalavimai netaikomi ypatingų statinių paprastojo remonto atveju, yra logiška ir praktikoje įgyvendinant statybos projektus pasiteisinusi, todėl jos atsisakyti netikslinga. Manome, kad dabar galiojanti išimtis turėtų būti išplėsta, įtraukiant nuostatas, kad atestavimo reikalavimai taip pat netaikomi ir atliekant apdailos darbus kai vykdomi ne paprastojo remonto darbai. Pažymėtina, kad priėmus pakeitimus, kurie siūlomi Įstatymo projekto 11 straipsnio 1 dalimi, atestuotų rangovų dalyvavimas taptų privalomas ypatingų statinių paprastojo remonto atveju, jeigu atliekami darbai nepriskiriami apdailos darbams, taigi atestavimo reikalavimai rangovams taptų griežtesni nei yra dabar. Atitinkamai siūlome palikti šiuo metu galiojančią nuostatą, kad ypatingųjų statinių paprastojo remonto atveju darbus gali vykdyti ir neatestuoti rangovai, papildomai pažymint, kad ir kitų statybos rūšių atveju atestavimas taip pat netaikomas atliekant apdailos darbus.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies Patikslinta SĮ 18 str. 2 d. nuostata, reikalavimas būti atestuotu ypatingųjų statinių rangovu netaikomas atliekant aplinkos ministro nustatytus apdailos ir inžinerinių sistemų įrengimo darbus.</p>
VšĮ „Investuok Lietuvoje“ 2026-03-31 raštas		
11.	<p>Statybos įstatymo 24 straipsnio 2⁴ dalyje nustatyta, kad „kai rengiamas šio straipsnio 1 dalies 5–13 punktuose nurodytas statinio projektas ar kai statybą leidžiantis dokumentas neprivalomas, statinio projektą galima rengti vienu etapu, kuris atitinka abu statinio projekto rengimo etapus ir šiems etapams taikomas reikalavimus“. Tai reiškia, kad tokiais atvejais projektiniai pasiūlymai neteikiami. Vadovaujantis Statybos įstatymo 27² straipsnio 5¹ dalies 1 punktu, techninis darbo projektas gali būti pateikiamas dalimis, o statybvietėje gali būti vykdomi tik tie statybos darbai, kuriems atlikti yra parengta atitinkama techninio darbo projekto dalis ir atlikta jos ekspertizė. Pagal tos pačios dalies 15 punktą kartu su pranešimu apie statybos pradžią turi būti pateikiami ir visuomenės informavimo apie numatomą statinių projektavimą dokumentai. Atsižvelgiant į tai, kad techninis darbo projektas gali būti rengiamas ir teikiamas dalimis, pilnas techninis darbo projektas faktiškai gali atsirasti tik vėlyvoje statybos stadijoje ar net statybos darbams artėjant prie pabaigos. Taip pat pažymėtina, kad Statybos įstatymo 37 straipsnyje</p>	<p>Neatsižvelgta Atliekant viešinimo procedūras nėra prievolės pavišinti visą pilnos apimties techninį darbo projektą. Viešinimo procedūrai pakanka pateikti minimalią projektinių pasiūlymų sudėtį, kuri nustatyta atskirai STR'e (STR1.04.04:2017 „Statinio projektavimas, projekto ekspertizė“), o jei statybos pabaigoje pakeičiami esminiai statinio sprendiniai, pagal atitinkamą SĮ straipsnį, turi būti atlikta pakartotinė viešinimo procedūra. Statybos įstatymo išimtys stambiems investiciniams projektams dėl SLD prievolės neatleidžia nuo prievolės viešinti projektus. Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarija griežtai laikėsi pozicijos, kad nors ir numatomos išimtys dėl SLD, visuomenės viešinimas privalomas ir turi likti.</p>

	<p>nustatyta pareiga informuoti visuomenę apie visuomenei svarbių statinių projektavimą. Atsižvelgiant į tai, kad techninis darbo projektas gali būti rengiamas ir teikiamas dalimis, o statybos darbai taip pat gali būti vykdomi pagal atskiras techninio darbo projekto dalis, susidaro situacija, kai visuomenės informavimui reikšmingas dokumentas faktiškai susiformuoja tik vėlyvoje statybos stadijoje ar net po esminių statybos darbų atlikimo. Tokiu atveju kyla abejonių, ar visuomenės informavimas ir galimybė visuomenei teikti pastabas dar gali būti laikomi realiais ir veiksmingais. Analogiška problema dėl visuomenės informavimo gali susidaryti ir tais atvejais, kai pagal Statybos įstatymo 27 straipsnio 1² dalį nereikia nei statybą leidžiančio dokumento, nei pranešimo apie statybos pradžią. Siūlytina įvertinti, ar siekiamas teisinis reguliavimas užtikrins sklandų statybos vykdymą dalimis ir ar visuomenės informavimo dokumentų pateikimo pareiga nesudarys nepagrįstų kliūčių tokių statybos darbų vykdymui.</p>	
Lietuvos savivaldybių asociacija, 2026-03-31 Nr. SD-2026/187		
12.	<p>Pastabos dėl SI projekto:</p> <p>1. Dėl Statybos įstatymo 27 straipsnio pakeitimo (1¹ dalies 7 punktas). Savivaldybės atkreipia dėmesį, kad siūlomoje nuostatoje įtvirtintas 50 metų laikotarpis nėra pakankamai pagrįstas ir sistemiškai suderintas su galiojančiu teisiniu reguliavimu. Pažymėtina, kad statybos teisiniuose santykiuose jau egzistuoja aiškiai apibrėžtas atskaitos laikotarpis – 1991 m. liepos 1 d., kuris praktikoje taikomas kaip esminė riba vertinant statinių teisėtumą. Tuo tarpu siūlomas fiksuotas 50 metų terminas vertintinas kaip dirbtinis ir neturintis aiškaus teisinio pagrindimo. Savivaldybės siūlo atsisakyti 50 metų laikotarpio kaip nepagrįsto, arba jį pakeisti aiškiai apibrėžtu ir sistemiškai su kitais teisės aktais suderintu kriterijumi (pvz., siejant su konkrečia data).</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Tai nėra šio įstatymo keitimo tikslas, bet to šis siūlymas prieštarauja Architektūros įstatyme nustatytoms nuostatoms, nes 50 metų laikotarpis nustatytas Architektūros įstatymo 12 straipsnyje. “Projektiniai pasiūlymai dėl statinių, kuriems 50 ir daugiau metų ir kuriuos numatyta griauti siekiant statyti naują statinį arba numatyta rekonstruoti, kai jų griovimui ar rekonstravimui raštu prieštarauja suinteresuotos visuomeninės organizacijos (organizacijos, atstovaujančios visuomenei ar jos daliai, kuriai daro arba gali daryti poveikį veiksmai (sprendimai) ar neveikimas architektūros srityje arba kuri yra suinteresuota architektūros vystymu), Lietuvos Respublikos aplinkos ministro nustatyta tvarka, vadovaujantis Statybos įstatymu, derinami tik gavus nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo tarybos išvadą, kad šiems pastatams nereikalinga teisinė apsauga. Apie numatomą šių statinių projektavimą ir visuomenės dalyvavimą svarstant projektinius pasiūlymus informuojama vadovaujantis Statybos įstatymu.”</p>
13.	<p>3. Dėl 14 straipsnio (Statybos įstatymo 27 straipsnio 23 punktas). Siūloma nuostata numato, kad statybą leidžiančio dokumento galiojimas panaikinamas, jeigu per 10 metų nuo jo išdavimo nepateikiamas pranešimas apie statybos pradžią. Pažymėtina, kad SI projekte nėra</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies</p> <p>Esama nuostatos formuluotė: „2) <u>viešojo administravimo subjekto, išdavusio šio straipsnio 1 dalies 1–7 punktuose nurodytus statybą leidžiančius dokumentus, sprendimu šiais atvejais: <...></u>“</p>

	nustatyta, kuris subjektas priima sprendimą dėl tokio dokumento galiojimo panaikinimo. Tai gali sukelti praktinių problemų, susijusių su sprendimo priėmimo procedūra, atsakomybės paskirstymu ir ginčų sprendimu. Savivaldybės siūlo patikslinti minėtą punktą aiškiai įvardijant subjektą (pvz., savivaldybės administraciją ar kitą instituciją), atsakingą už statybą leidžiančio dokumento galiojimo panaikinimą, bei nustatyti tokio sprendimo priėmimo tvarką.	Tvarka bus numatoma poįstatyminiuose teisės aktuose, planuojama, kad leidimai nustos galioti automatiškai skaitmenizuotu procesu informacinėje sistemoje "Infostatyba", neapkraunant institucijų papildoma administracine našta.
14.	4. Dėl Statybos įstatymo 24 straipsnio 4 dalies tikslinimo. Siekiant aiškumo ir vienodos praktikos, siūlytina patikslinti nuostatą, reglamentuojančią specialiųjų reikalavimų gavimą. Savivaldybės siūlo šio punkto tokią redakciją: „ <i>Specialiesiems reikalavimams gauti statytojas (užsakovas) pateikia savivaldybės administracijai prašymą ir aplinkos ministro nustatyta tvarka užpildytą formą, kurioje pateikiami žemės sklypo ir projektuojamo statinio (statinių grupės) duomenis (trumpas projektuojamų statinių aprašymas).</i> “. Toks patikslinimas užtikrintų aiškesnę teikiamos informacijos turinį ir sudarytų prielaidas vienodesniam nuostatų taikymui praktikoje.	Atsižvelgta iš dalies Detalizuota pateikiamų dokumentų ir duomenų sudėtis siekiant gauti specialiuosius reikalavimus nustatoma poįstatyminiuose teisės aktuose. Pateiktą pasiūlymą vertinsime, rengiant poįstatyminius teisės aktus, įgyvendinančius šio įstatymo pakeitimus.
15.	Pastabos dėl TPI projekto: 1. Dėl Teritorijų planavimo įstatymo projekto (5 straipsnis – 25 straipsnio pakeitimas). Savivaldybės atkreipia dėmesį į praktinio taikymo neaiškumus, susijusius su siūlomu Teritorijų planavimo įstatymo 25 straipsnio pakeitimu, reglamentuojančiu savivaldybės vyriausiojo architekto funkcijas vertinant teritorijų planavimo dokumentus. Pagal siūlomą teisinį reguliavimą savivaldybės vyriausiasis architektas turėtų vertinti bendrųjų sprendinių formavimą pagal įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nurodytus kriterijus. Tačiau praktikoje kyla abejonių, kaip toks vertinimas galėtų būti atliekamas tais atvejais, kai detaliam planui nerengiama koncepcija, neatliekamas strateginis pasekmių aplinkai vertinimas (SPAV), savivaldybės vyriausiasis architektas nevertina sprendinių konkretizavimo stadijos, o tik pritaria sprendinių teikimui viešinti. Pažymėtina, kad sprendinių atitiktį teisės aktų reikalavimams, architektūros kokybės kriterijams, urbanistiniams principams ir kitiems reikalavimams objektyviai galima įvertinti tik sprendinių konkretizavimo stadijoje. Tuo tarpu vertinant vien bendrųjų sprendinių formavimo stadiją tokios galimybės iš esmės nėra. Atsižvelgiant į tai, siūlomas reguliavimas kelia abejonių dėl jo praktinio įgyvendinamumo ir gali sudaryti situacijas, kai savivaldybės vyriausiasis architektas turėtų vertinti sprendinius	Atsižvelgta iš dalies. Atsižvelgta į pastabos dalį dėl TPI 25 straipsnio 5 dalies 2 punkte nurodytų sprendinių vertinimo – TPI projektas papildytas nuostata, kad savivaldybės administracijos valstybės tarnautojas, atliekantis savivaldybės vyriausiojo architekto funkcijas, pritaria ar motyvuotai atsisako pritarti šio straipsnio 5 dalies 2 punkte nurodytos rengimo etapo stadijos sprendiniams, jeigu planavimo darbų programoje numatyta parengti koncepciją ir (ar) parengiamuoju etapu priimtas sprendimas atlikti SPAV. Neatsižvelgta į pastabos dalį dėl pritarimo ar motyvuoto atsisakymo pritarti konkretizuotiems sprendiniams, o ne jų teikimui viešinti. Pažymime, kad savivaldybės administracijos valstybės tarnautojas, atliekantis savivaldybės vyriausiojo architekto funkcijas, pagal TPI 26 straipsnio 4 dalies 1 punktą dalyvauja Teritorijų planavimo komisijoje ir yra jos pirmininkas. Savivaldybės lygmens ir vietovės lygmens kompleksinio teritorijų planavimo dokumentų derinimą atlieka Teritorijų planavimo komisija, šių dokumentų sprendiniai būna paviešinti ir gali būti patikslinti ar pakeisti įvertinus viešinimo metu gautas pastabas ir pasiūlymus. Manytina, kad konkretizuotų sprendinių, kaip galutinio rezultato, neatlikus viešinimo procedūrą vertinti visa

	<p>neturėdamas pakankamai informacijos jų pagrįstumui ir atitiktčiai teisės aktams įvertinti. Be to, projekte nėra aiškiai pagrįsta, dėl kokių priežasčių savivaldybės vyriausiasis architektas negalėtų pritarti konkretizuotų sprendinių viešinimui. Manome, kad tikslinga būtų patikslinti savivaldybės vyriausiojo architekto atliekamo vertinimo apimtį ir stadiją, užtikrinti, kad sprendinių atitiktis teisės aktų ir architektūros kokybės reikalavimams galėtų būti vertinama sprendinių konkretizavimo stadijoje, aiškiai nustatyti vertinimo kriterijus ir procedūrą tais atvejais, kai vertinami tik bendrieji sprendiniai.</p>	<p>apimtimi dėl atitikties pastaboje nurodytiems kriterijams neprivaloma – nustačius, kad šie sprendiniai aiškūs, konkretūs ir suprantami, neprieštarauja planavimo darbų programai, užtenka pritarti ar motyvuotai nepritarti jų teikimui viešinti.</p>
16.	<p>Pastabos dėl SIPI projekto: 1. Dėl Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo 11 straipsnio 2 dalies papildymo. Savivaldybės siūlo tikslinti prioritutinės savivaldybės infrastruktūros plėtros finansavimo šaltinius. Pažymėtina, kad praktikoje susidaro situacijos, kai surinktos neprioritutinės infrastruktūros plėtros įmokos viršija faktinį lėšų poreikį kompensacijoms už neprioritutinės infrastruktūros plėtrą. Savivaldybės siūlo papildyti 11 straipsnio 2 dalį nuostata, numatančia, kad prioritutinės savivaldybės infrastruktūros plėtra gali būti finansuojama ir iš neprioritutinės infrastruktūros plėtros įmokų pertekliaus (t. y. viršijančio lėšų poreikį kompensacijoms).</p>	<p>Neatsižvelgta 1. Perteklinis pasiūlymas, nesusijęs su SIPI projektu. Siekiant kompleksiskai spręsti savivaldybės infrastruktūros plėtros valdymo ir finansavimo klausimus ir užtikrinti <i>savivaldybės reikmes</i> atitinkančią savivaldybės infrastruktūros plėtrą ypač svarbus atsakingas, savivaldybės poreikius atitinkantis <i>savivaldybių</i> infrastruktūros plėtros planavimas, prioriteto suteikimas ir finansavimas. Mūsų nuomone, kai surenkamas neprioritutinės infrastruktūros plėtros įmokų perteklius, t. y., kai intensyviau vystomos neprioritutinės plėtros teritorijos, savivaldybė turėtų svarstyti poreikį šias teritorijas ir jų infrastruktūrą pvz., pagal tarybos nustatytus kriterijus pripažinti prioritetine. Tokia teisė įtvirtinta galiojančiame SIPI.</p>
17.	<p>2. Dėl Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo 15 straipsnio 2 dalies papildymo. Savivaldybės atkreipia dėmesį, kad galiojantis reguliavimas nepakankamai aiškiai apibrėžia subjektų ratą, kuriems netaikoma savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka. Pažymėtina, kad valstybės funkcijoms vykdyti skirtų įstaigų (įstaigų prie ministerijų ir kitų iš valstybės biudžeto išlaikomų įstaigų) vykdomi projektai dažnai finansuojami valstybės biudžeto lėšomis, todėl infrastruktūros įmokos taikymas tokiais atvejais iš esmės reikštų lėšų persikirstymą tarp viešojo sektoriaus subjektų. Šiaulių miesto savivaldybė siūlo papildyti 15 straipsnio 2 dalį, numatant, kad savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka nemokama statinių, skirtų valstybės biudžeto lėšomis išlaikomų įstaigų veiklai vykdyti, statybai ar rekonstravimui taip siūlo papildyti 13 straipsnį nuostata, kad kompensacijos už prioritutinės ir neprioritutinės savivaldybės infrastruktūros plėtrą nemokamos, kai infrastruktūra įrengiama valstybės biudžeto lėšomis.</p>	<p>Neatsižvelgta Perteklinis pasiūlymas, nesusijęs su SIPI projektu. Atkreiptinas dėmesys, kad savivaldybės taryba savo sprendimu, vadovaudamasi savo nustatyta tvarka ir savo patvirtintais kriterijais, gali nustatyti kitus, negu nurodyta SIPI 15 str. 2-3 d., atvejus, kai savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka nemokama. Šiuo atveju savivaldybės infrastruktūra pastatoma ir (ar) įrengiama savivaldybės biudžeto lėšomis (SIPI 15 str. 4 d.).</p>

18.	<p>3. Dėl Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo 2 straipsnio 4 dalies pakeitimo. Kai kurios savivaldybės griežtai nepritaria siūlomam „prioritetinės savivaldybės infrastruktūros“ sąvokos keitimui, kuriuo prioritetinei infrastruktūrai būtų priskiriamos teritorijų planavimo dokumentuose suplanuotos C ir aukštesnės kategorijos gatvės. Savivaldybės nepritarimą motyvuoja tuo, kad toks reguliavimas nėra suderintas su savivaldybių finansinėmis galimybėmis, iš esmės keičia infrastruktūros finansavimo balansą ir eliminuoja šiuo metu galiojančius finansinius saugiklius. Pagal siūlomą modelį savivaldybė įgytų pareigą kompensuoti prioritetinės infrastruktūros plėtrą iš savo biudžeto, nepriklausomai nuo faktiškai surenkamų įmokų. Savivaldybės pažymi, kad daugelyje jų prioritetinių teritorijų skaičius ir jose generuojamos infrastruktūros įmokos yra ribotos. Pavyzdžiui, savivaldybėse, kuriose nustatyta nedaug prioritetinių teritorijų, surenkamos įmokos nepadengtų įsipareigojimų, atsirandančių priskyrus didelės apimties infrastruktūrą (pvz., C kategorijos gatves) prioritetinei infrastruktūrai. Dėl to savivaldybės būtų priverstos finansuoti infrastruktūros plėtrą iš bendro biudžeto, kas didintų finansinę naštą, mažintų savivaldybių finansinį savarankiškumą, keltų riziką biudžeto tvarumui. Savivaldybės nepritaria SIPI 2 straipsnio 4 dalies pakeitimui ta apimtimi, kuria C kategorijos ir aukštesnės kategorijos gatvės automatiškai priskiriamos prioritetinei infrastruktūrai</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Savivaldybė prioritetinės plėtros teritorijose suplanuoja prioritetinę savivaldybės infrastruktūrą. Teritorijų planavimo dokumentuose suplanuotos C ir aukštesnės kategorijos gatvės yra jungiamosios gatvės, kuriomis naudojasi visi savivaldybės gyventojai ar veiklą planuojantys vykdyti subjektai. C kategorijos gatvės planuojamos teritorijų planavimo dokumentais. Jei savivaldybei nėra poreikio turėti C kategorijos gatves, jos gali būti perplanuotos atitinkamai keičiant galiojančių teritorijų planavimo dokumentų sprendinius ar numatant vėlesnį sprendinių įgyvendinimo laikotarpį.</p>
Vilniaus miesto savivaldybės administracijos 2026-03-27 raštas		
19.	<p>Dėl Lietuvos Respublikos statybos įstatymo</p> <p>Teigiamai vertiname LR statybos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 p. papildymą dėl nebaigto daugiabučio gyvenamojo statinio statytojo teisės įgyvendinamo butų ir kitų patalpų savininkų daugumos sprendimu, tačiau pažymėtume, kad siekiant aiškumo dėl statytojų daugumos atstovo (įgalioto asmens), būtų tikslingas teisės akto ar poįstatyminių teisės aktų patikslinimas, kuris paaiškintų daugumos sprendimo (statytojo) atstovo subjektą. Paminėtina, kad statytojo subjektas teikia prašymus, tvirtina dokumentus ar gauna statybą leidžiantį dokumentą, pvz., STR 1.05.01:2017 6. p. įteisinta, kad „<i>kai statytojo (užsakovo) teises įgyvendina keli statytojai (užsakovai), savininkai, valdytojai, jie prašymus, pranešimus ir kitus dokumentus teikia ir pasirašo visi (duomenis suveda vienas iš jų, o galutinai užpildytą prašymą ar pranešimą pateikia visi</i></p>	<p>Atsižvelgta iš dalies</p> <p>Patikslinta nuostatos (nuostata perkelta į SI 28 str. 15 d.) formuluoatė:</p> <p>„15. <i>Kai statytojas bankrutuoja ir negali užbaigti statinio statybos, statytojo teisė įgyvendinama statinio bendrasavininkų sprendimu (daugiabučio gyvenamojo namo atveju sprendimą priima butų ir kitų patalpų savininkų dauguma) aplinkos ministro nustatyta tvarka.</i>“</p>

	<i>asmenys pasirašydami kvalifikuotais elektroniniais parašais pagal IS „Infostatyba“ funkcionalumą), išskyrus teisės aktuose nustatytas išimtis ar kai statytojų (užsakovų) vardu veikia jų atstovas”, todėl kai statytojo teisę įgyvendins daugumos sprendimas nėra aiškos procedūros įvairiems projektų dokumentų teikimo procesams.</i>	
20.	Pritariame, kad pakeitimu būtų įtvirtinta galimybė panaikinti specialiuosius reikalavimus. Tačiau siūlome 24 straipsnio 23 dalyje arba poįstatyminiuose teisės aktuose, būtinai įtvirtinti, kad specialiųjų reikalavimų naikinimo pagrindu negali būti statytojo nesutikimas su nustatytais žemės sklypo užstatymo rodikliais, iškeltais reikalavimais architektūros kokybei ir kita. Tai yra, kad specialieji reikalavimai nebūtų panaikinami ir iškart teikiamas analogiškas prašymas naujiems specialiesiems reikalavimams, siekiant juos keisti pagal statytojo pageidavimus. Tokiais veiksmais būtų sukelia papildoma administracinė našta ir sudaromos prielaidos daryti spaudimą atsakingiems savivaldybių administracijų tarnautojams.	Neatsižvelgta Pateiktą pasiūlymą vertinsime, rengiant poįstatyminius teisės aktus, įgyvendinančius šio įstatymo pakeitimus. Pateikus analogišką prašymą naujiems specialiesiems reikalavimams, siekiant juos keisti pagal statytojo pageidavimus (nesutinkant su nustatytais žemės sklypo užstatymo rodikliais, iškeltais reikalavimais architektūros kokybei ir kita), savivaldybės administracija turi ir teisę, ir galimybę išduoti analogiškus specialiuosius reikalavimus buvusiems (pakartoti tuos pačius reikalavimus).
21.	1. Dėl 27 straipsnio 5 dalies 13 p. „13) galiojanti atrankos dėl poveikio aplinkai vertinimo išvada, kad poveikio aplinkai vertinimas neprivalomas, arba galiojantis sprendimas dėl planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai, <...>” siūlome atrankos vertinimo išvados dokumentą iš prašymo dokumentų sąrašo išbraukti, kadangi LR statybos įstatymo 27 ¹ straipsnyje yra įteisinta, jog subjektas, Aplinkos ministerijos įgaliota institucija ar įstaiga, tikrina ar atlikta atranka dėl poveikio aplinkai vertinimo ar poveikio aplinkai vertinimas. Manome, kad priimant prašymus dėl statybą leidžiančių dokumentų, kurių terminas yra 3 d. d., Savivaldybių administracijoms neturi būti sukuriama papildomos prievolės tikrinti atrankos rengimo privalomumo bei atliktų atrankų išvadų turinio galiojimo. Pažymėsime, kad Savivaldybių administracijos darydamos prielaidą, jog atranka dėl poveikio aplinkai vertinimo yra reikalinga, išsiunčia paraišką Aplinkos apsaugos agentūros subjektui, kuris patikrinęs projekto sprendinius priima galutinį sprendimą ar atranka yra privaloma, jeigu privaloma – reikalauja poveikio aplinkai vertinimo.	Atsižvelgta iš dalies Pirminio 3 d. d. projektų patikrinimo dalinai atsisakoma (jis numatomas automatinis), automatiškai atkrinta pareiga atlikti šį vertinimą.
22.	Dėl 27 ¹ straipsnio 9 dalies 1) p. pakeitimo, siūlome šį punktą išplėsti įtraukiant ir <u>neypatingus</u> statinius. Siūlymą teikiame vertindami Vilniaus	Neatsižvelgta

	<p>miesto savivaldybės administracijoje gaunamų neypatingų statinių (dažnu atveju tai yra vienbučių ar dvibučių gyvenamųjų namų ar net mažesnės apimties daugiabučių projektų) projektus. Pabrėžiame, šių projektų peržiūrą privalo atlikti Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos įgaliota institucija ar įstaiga, nes tokio tipo projektuose kontrolė gaisrinės saugos tema yra būtina siekiant užtikrinti visuomenės ir aplinkos saugą pasitelkiant kompetentingus specialistus, institucijas.</p>	<p>Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas nesutinka vertinti visų neypatingų statinių, o tuos kurie jų vertinimu yra rizikingi.</p>
23.	<p>1. Dėl siūlymo: <i>Pakeisti 27 straipsnio 23 dalį ir ją išdėstyti taip: „23. Statybą leidžiančio dokumento galiojimas panaikinamas:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1. įsiteisėjusiu teismo sprendimu;</i> <i>2. viešojo administravimo subjekto, išdavusio šio straipsnio 1 dalies 1–7 punktuose nurodytus statybą leidžiančius dokumentus, sprendimu šiais atvejais: jeigu, pakeitus esminius statinio projekto sprendinius, šis subjektas išdavė naują statybą leidžiantį dokumentą; jeigu buvo pakeisti žemės sklypo matmenys jį padalijant į atskirus žemės sklypus, sujungiant žemės sklypus, atlikus žemės sklypų perdalijimą (amalgamaciją) ir dėl to pažeidžiami šių pakeitimų buvo pažeisti leidžiami žemės sklypo užstatymo rodikliai ir kiti teisės aktai; jeigu pasikeitė savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriai (iniciatoriai) (statytojas) ir pagal Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo 8 straipsnio 8 dalį nepakeista savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis iki šių statybos darbų ir (ar) statybos užbaigimo procedūrų pradžios; jeigu nutraukiama savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis; jeigu per 10 dešimt metų po statybą leidžiančio dokumento išdavimo nebuvo pateiktas pranešimas apie statybos pradžią; statytojo (užsakovo) prašymu.</i> <p>Sveikintina, kad statybą leidžiantiems dokumentams siekiama numatyti galiojimo terminą, tačiau pateiktas projektas stokoja teisinio aiškumo, nėra apibrėžta ar įtvirtinamos nuostatos būtų taikytinos tik nuo įstatymo pakeitimo įsigaliojimo datos išduotiems statybą leidžiantiems dokumentas (toliau – SLD) ar visiems galiojantiems SLD. Pažymime, kad būtina iš esmės sistemškai spręsti problematiką susijusią su <u>visais</u> šiuo metu neterminuotai galiojančiais statybą leidžiančiais dokumentais, o ne tik nuo įstatymo pakeitimo įsigaliojimo išduotaisiais. Be to, manome, kad</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies Įstatymo projektas papildytas taikymo nuostata (Projekto 26 str. 6 d.).</p>

	nėra pakankama sąlygą SLD galiojimo pratęsimui, jog pakanka tik užregistruoti pranešimą apie statybos pradžią, kadangi tai neįpareigoja statytojo įgyvendinti statinio projekto ir užbaigti statybos darbų. Tai gali sukelti pasekmes, kad didelis kiekis statybos darbų mieste būtų tik menamai pradėti, siekiant išsaugoti galiojančius statybą leidžiančio dokumentus, tačiau faktiškai statybų procesas būtų lėtas, vilkinamas ar statyba būtų nebaigiama. Tad siūlome nagrinėti galimybę, numatyti papildomas sąlygas, t. y. ne tik pranešimą apie statybos darbų pradžią, tačiau ir terminus, per kuriuos statyba turi būti užbaigta, ar per kuriuos pranešimas apie statybos pradžią, informacija apie statybos eigą turėtų būti atnaujinama taikant papildomas mokestines priemones, rinkliavas, jei statyba nebuvo pabaigta iki nustatytų terminų, ar kt.	
24.	Siūloma papildyti 27 straipsnio 5 dalies 4 punktą numatant ne tik naujos statybos atvejį, bet ir rekonstravimo atvejį. Siūloma redakcija: 4) žemės sklypo (teritorijos), kuriame statomas ar rekonstruojamas statinys, savininko (valdytojo) sutikimas, kai neprivaloma žemės sklypo (teritorijos) valdyti nuosavybės teise arba valdyti ir (ar) naudoti kitais Lietuvos Respublikos įstatymų nustatytais pagrindais (šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 punkte nustatytais atvejais);	Atsižvelgta iš dalies Patikslinta 27 str. 5 d. 5 p. formuluoته (po pakeitimų atsižvelgiant į gautas pastabas ir siūlymus, pakeista šios dalies punktų ir papunkčių numeracija).
25.	Siūloma svarstyti galimybę papildyti 27 straipsnio 5 dalies 7 punktą „statinio kadastro duomenų byla, išskyrus statant naują statinį;“ nurodant išimties atvejus, kada nėra privaloma pateikti <u>viso</u> statinio kadastro bylos, pvz. turtinių vienetų formavimo/ remonto ar paskirties keitimo projektuose aktualios būtų <u>dalies</u> pastato (pvz. tam tikro pastato aukšto) ar formuojamų/remontuojamų <u>patalpų</u> kadastro duomenų bylos.	Atsižvelgta iš dalies Nuostatos formuluoتهje pakeista „statinio (<u>jo dalies</u>) kadastro duomenų byla“, nenurodant kokiais konkrečiais atvejais turi būti pateikiama viso statinio ar statinio dalies kadastro byla.
26.	Siūloma papildyti 1 priedo 3 punkto 4) dalį „y – 100 eurų paprastojo remonto atveju, 500 eurų kapitalinio remonto atveju, 1000 eurų rekonstravimo atveju, 2000 eurų naujo statinio statybos atveju;“ numatant Y reikšmę griovimo atvejui. Esame turėję atvejį, kai SLD išdavėme savavališkai nugriautam statiniui. Šiuo atveju savavalinės įmokos dydį galėjome apskaičiuoti tik gavę AM nuomonę dėl Y reikšmės.	Neatsižvelgta Įmokos už savavališką statybą dedamoji (pagal statybos darbų rūšį) griovimo atveju netaikoma, t. y. ji lygi „0“.
27.	Pastebime, kad dubliuojama atsakomybė pagal siūlomą Statybos įstatymo 63 str. 2 d. formuluoته „už statinių projektų patikrinimo, statybą leidžiančių dokumentų išdavimo tvarkos pažeidimą skiriama bauda nuo trijų šimtų iki vieno tūkstančio dviejų šimtų eurų. Už tokius pačius veiksmus, padarytus juridinio asmens, bausto bauda už šioje dalyje numatytus pažeidimus, skiriama bauda nuo vieno tūkstančio iki keturių	Atsižvelgta iš dalies Nurodytos ANK nuostatos patikslintos nurodant, kad administracinė atsakomybė už statybą leidžiančių dokumentų išdavimo tvarkos pažeidimą, išskyrus statinių projektų (statinio projekto rengimo pirmuoju etapu rengiamo dokumento – projektinių pasiūlymų) patikrinimo pažeidimus, būtų taikoma už statybą leidžiančių dokumentų

	<p>tūkstančių eurų“ ir siūlomą ANK 362 str. 5 d. „Teisės aktuose nustatytos statybą leidžiančių dokumentų išdavimo tvarkos pažeidimas, išskyrus statinių projektų patikrinimo pažeidimus, užtraukia baudą nuo vieno šimto keturiasdešimt iki šešių šimtų eurų“, t. y. už statybą leidžiančių dokumentų išdavimo tvarkos pažeidimą yra numatyta atsakomybė ir juridiniam asmeniui (pagal Statybos įstatymą), ir juridinio asmens darbuotojui (pagal ANK). Dubliavimasis – atsakomybės taikymą už tą patį pažeidimą ir juridiniam asmeniui, ir juridinio asmens darbuotojui (fiziniams asmeniui) atskirai – yra nepagrindžiamas ir nelogiškas. Juridinio asmens darbuotojas veikia juridinio asmens vardu, todėl esama Administracinių nusižengimų kodekso 362 str. 5 d. (ir susijusi 6 d.) apskritai turėtų būti panaikinta (pripažinta netekusi galios), jeigu įstatymų leidėjas spręs atsakomybę už statybą leidžiančių dokumentų išdavimo tvarkos pažeidimą taikyti juridiniam asmeniui pagal siūlomą Statybos įstatymo 63 str. 2 d. formuluotę.</p>	<p>išdavimą atsakingiems savivaldybių merams, t. y. tais atvejais, kai nėra galimybės taikyti atsakomybės juridiniam asmeniui – savivaldybės administracijai pagal Statybos įstatymą. Jei už statybą leidžiančių dokumentų išdavimo tvarkos pažeidimą būtų atsakingas savivaldybės meras, nebūtų galimybės taikyti atsakomybės savivaldybės administracijai pagal Statybos įstatymo 63 straipsnį, nes savivaldybės meras, kaip savivaldybės vadovas, neveikia savivaldybės administracijos (savivaldybės biudžetinės įstaigos) vardu. Tais atvejais, kai statybą leidžiančių dokumentų išdavimo tvarkos pažeidimus padarytų savivaldybių administracijų direktoriai ar valstybės tarnautojai, atsakomybė būtų taikoma savivaldybių administracijoms – juridiniams asmenims pagal SI 63 straipsnį (įskaitant Statybos 63 straipsnio pakeitimus, numatytus Statybos pakeitimo projekte).</p>
28.	<p>Siūlytina ANK 362 str. 5 d. (jeigu ji nebus pripažinta netekusi galios) įtvirtinti kaltės forma „tyčia“, t. y. aiškiai numatyti, kad atsakomybė užtraukia „teisės aktuose nustatytos statybą leidžiančių dokumentų išdavimo tvarkos TYČINIS pažeidimas“. Praktikoje VTPSI nesigilina į galimai padaryto nusižengimo aplinkybes, nėra vertinama kitų proceso dalyvių kaip projektuotojo, statytojo ir pan. įtaka Administracijos tarnautojų sprendimams (klaidingų duomenų, dokumentų, skaičiavimų teikimas), o Administracijos tarnautojai yra baudžiami formaliai. Taip pat Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2019 m. spalio 8 d. nutartimi Nr. eA-962-822/2019 išaiškino, kad „nustatytas teisinis reglamentavimas nenumato pareigos savivaldybių administracijų direktoriams ar jų įgaliotiems valstybės tarnautojams, sprendžiant klausimą dėl statybą leidžiančių dokumentų išdavimo, tikrinti statinio projekte pateiktų duomenų tikrumą, už kurių teisingumą yra atsakingas statytojas, projektuotojas ir projekto vadovas, todėl atsakingi savivaldybių administracijų tarnautojai tik patikrina, ar statinio projekte nurodyti sprendiniai ir kiti rodikliai atitinka teisės aktų reikalavimus“, t. y. administracijos tarnautojai nėra atsakingi už statytojo, projektuotojo ir kt. proceso dalyvių teikiamų duomenų tikrumą ir tikrina tokius duomenis, kuriuos gauna. Pažymėtina, kad pakeitimų paketu jau siūloma pakeisti Statybos įstatymo 24 str. 21 d. 2 p. ir jį išdėstyti taip (kam pritariame) „šiuo įstatyme nurodyti projektinius pasiūlymus tikrinantys subjektai, kai pagal šio įstatymo 271 straipsnyje nurodytą kompetenciją jie privalėjo</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Atkreiptinas dėmesys, kad ANK pakeitimo projekte nurodytas nuostatas numatoma patikslinti nurodant, kad administracinę atsakomybę užtraukia statybą leidžiančių dokumentų išdavimo tvarkos pažeidimas, išskyrus statinių projektų (statinio projekto rengimo pirmuoju etapu rengiamo dokumento – projektinių pasiūlymų) patikrinimo pažeidimus, todėl atsakomybė už pažeidimus, susijusius su statinių projektų tikrinimu, pagal šias ANK nuostatas apskritai nebūtų taikoma.</p>

	<p>tikrinti projektinius pasiūlymus. Šiuo atveju projektinius pasiūlymus tikrinantys subjektai atsako už projektinių pasiūlymų sudėtyje privalomų pateikti projekto sprendinių (detalesni techninio darbo projekto sudėties sprendiniai nevertinami) atitiktį įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytiems reikalavimams, kiek tai susiję su šio įstatymo 271 straipsnyje nurodyta jų kompetencija. Projektinius pasiūlymus tikrinantys subjektai neprivalo patikrinti statytojo (užsakovo) pateiktų dokumentų ar informacijos tikrumo arba statinio projekte pateiktų matmenų, rodiklių ar skaičiavimo rezultatų teisingumo, už kuriuos atitinkamai atsako juos pateikęs statybos dalyvis (statytojas (užsakovas), tyrėjas, statinio projektuotojas, statinio projekto ar statinio ekspertizės rangovas)“. Tad įstatymu leidėjas siekia numatyti, kad projektinius pasiūlymus tikrinantys subjektai nebūtų atsakingi už kitų statybos dalyvių pateikiamų dokumentų ir informacijos tikrumą, tačiau siūlant ANK 362 str. 5 d. pakeitimą į tai atsižvelgta nebuvo, paliekant galimybę bausti už teisės aktuose nustatytos statybą leidžiančių dokumentų išdavimo tvarkos pažeidimą už netyčinį veiksmą, kai statybą leidžiančius dokumentus išduodantis subjektas yra suklaidinamas statytojo (užsakovo) ar jo pasitelktų asmenų pateiktais netikrais dokumentais ar informacija.</p>	
29.	<p>Statybos įstatymo 63 str. 2 d. taip pat siūlome numatyti „už TYČINIUS statinių projektų patikrinimo, statybą leidžiančių dokumentų išdavimo tvarkos pažeidimą skiriama bauda nuo trijų šimtų iki vieno tūkstančio dviejų šimtų eurų. Už tokius pačius veiksmus, padarytus juridinio asmens, bausto bauda už šioje dalyje numatytus pažeidimus, skiriama bauda nuo vieno tūkstančio iki keturių tūkstančių eurų“. Argumentai analogiškai kaip ir ANK 362 str. 5 d. papildymo atveju.</p>	<p>Neatsižvelgta Juridinis asmuo neturi psichinės valios ar sąmonės, todėl negali veikti tyčia. Nors juridinių asmenų atsakomybė gali būti siejama su darbuotojų veiksmais, „tyčios“ kategorijos tiesioginis taikymas juridiniam asmeniui nebūtų pakankamai aiškus ir keltų taikymo problemų.</p>
30.	<p>Siūlome ANK 362 str. 5 d. (jeigu ji nebus pripažinta netekusi galios) papildyti nuostata „Administracinė atsakomybė pagal šią dalį kyla tik tuo atveju, jeigu yra įstatymo nustatyta tvarka yra nuginčijamas statybą leidžiantis dokumentas“. Teisingumą Lietuvos Respublikoje vykdo teismai ir Statybos įstatymas numato, kad statybą leidžiančių dokumentų teisėtumas yra vertinamas teismuose. Šiuo metu ANK 362 str. administracinių nusižengimų sudėtys yra formalios, nėra vertinamas pažeidimų mastas ir padaryta žala. Toks dviprasmiškumas, kai už tą patį pažeidimą gali būti taikoma ir administracinė atsakomybė dėl projektinių pasiūlymų tikrinimo ar statybą leidžiančio dokumento išdavimo tvarkos pažeidimų, kurių pagrindu VTPSI dar ir kreipiasi į teismą dėl statybą</p>	<p>Neatsižvelgta Nurodyti pažeidimai (pavojingos veikos) nebūtinai siejami statybą leidžiančio dokumento neteisėtumu. Net ir tais atvejais, kai konkretus pažeidimas būtų siejamas su statybą leidžiančio dokumento neteisėtumu, byla dėl statybą leidžiančio dokumento teisėtumo bendruoju atveju trunka ilgiau nei Administracinių nusižengimų kodekso 39 straipsnyje numatytas administracinės nuobaudos skyrimo terminas, todėl būtų išvengta ANK numatytos atsakomybės. Pažymėtina, kad paskirtos administracinės nuobaudos teisėtumas taip pat gali būti skundžiamas teismui.</p>

	leidžiančio dokumento panaikinimo), ir civilinė atsakomybė (statybą leidžiančio dokumento panaikinimo atveju, šalinant neteisėtos statybos padarinius) yra teisiškai nelogiškas. Jeigu įstatymų leidėjas leidžia bausti pagal ANK 362 str. net ir tuo atveju, jeigu statybą leidžiantis dokumentas nėra ginčijamas ir nuginčijamas, kyla klausimas, kodėl ANK 362 str. numatyti pažeidimai nėra laikomi „mažai pavojingais“ pagal ANK 12 str. – jeigu projektinių pasiūlymų tikrinimo ar statybą leidžiančio dokumento išdavimo tvarkos pažeidimas nelemia paties statybą leidžiančio dokumento neteisėtumo, toks pažeidimas neturėtų būti vertinamas griežčiau nei mažareikšmis, nepavojingas.	
31.	Analogiškai siūloma papildyti ir Statybos įstatymo 63 str. 2 d., numatant, kad atsakomybė pagal šią straipsnio dalį kyla tik tuo atveju, jeigu yra įstatymo nustatyta tvarka yra nuginčijamas statybą leidžiantis dokumentas. Argumentai analogiški kaip ir ANK 362 str. 5 d. papildymo atveju.	Neatsižvelgta Nurodyti pažeidimai (pavojingos veikos) nebūtinai siejami statybą leidžiančio dokumento neteisėtumu (pažeidimai susiję su terminų nesilaikymu, vilkinimu, nemotyvuotų pastabų ar pastabų viršijant kompetencijos ribas teikimu, statybą leidžiančių dokumentų neišdavimu ir kt.). Net ir tais atvejais, kai konkretus pažeidimas būtų siejamas su statybą leidžiančio dokumento neteisėtumu, byla dėl statybą leidžiančio dokumento teisėtumo bendruoju atveju trunka ilgiau nei Administracinių nusižengimų kodekso 39 straipsnyje numatytas administracinės nuobaudos skyrimo terminas, todėl būtų išvengta Statybos įstatymo 63 straipsnyje numatytos atsakomybės. Pažymėtina, kad paskirtos baudos teisėtumas taip pat gali būti skundžiamas teismui.
32.	<u>Siūlome patikslinti</u> Įstatymo projekto Nr. 1 13 straipsnio 5 dalį, kuria keičiamas SĮ 24 straipsnio 21 dalies 2 punktas ir išdėstytas taip: „2) šiame įstatyme nurodyti projektinius pasiūlymus tikrinantys subjektai, kai pagal šio įstatymo 271 straipsnyje nurodytą kompetenciją jie privalėjo tikrinti projektinius pasiūlymus. Šiuo atveju projektinius pasiūlymus tikrinantys subjektai atsako už projektinių pasiūlymų sudėtyje privalomų pateikti projekto sprendinių (detalesni techninio darbo projekto sudėties sprendiniai nevertinami) atitiktį įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytiems reikalavimams, kiek tai susiję su šio įstatymo 271 straipsnyje nurodyta jų kompetencija. Projektinius pasiūlymus tikrinantys subjektai neprivalo patikrinti statytojo (užsakovo) pateiktų dokumentų ar informacijos tikrumo arba statinio projekte pateiktų matmenų, rodiklių ar skaičiavimo rezultatų teisingumo, už kuriuos atitinkamai atsako juos pateikęs statybos	Neatsižvelgta Pagal SĮ 24 str. 21 d. 2 p. nuostatos formuluotę: „<...> <i>Už projektiniuose pasiūlymuose pateiktų dokumentų ar informacijos tikrumą arba statinio projekte pateiktų matmenų, rodiklių ar skaičiavimo rezultatų teisingumą atsako juos pateikęs statybos dalyvis (statytojas (užsakovas), tyrėjas, statinio projektuotojas, statinio projekto ar statinio ekspertizės rangovas).</i> “ reiškia, kad statybos dalyvis nėra atsakingas už kito statybos dalyvio pateiktus dokumentus, informaciją, ar duomenis.

	<p>dalyvis (statytojas (užsakovas), tyrėjas, statinio projektuotojas, statinio projekto ar statinio ekspertizės rangovas).“</p> <p>Siekiant išvengti dviprasmiško aiškinimo dėl statybos dalyvių atsakomybės, siūlome aiškiau detalizuoti šį punktą atskiriant statytojo (užsakovo) ir projektuotojo ar kito statybos dalyvio (tyrėjo, statinio projekto ar statinio ekspertizės rangovo) atsakomybę šio punkto kontekste. Pažymėtina, kad Statybą reglamentuojantys teisės aktai nenustato reikalavimo Statytojo kvalifikacijai, todėl Statytojas negali būti atsakingas už statinio rodiklių, matmenų ir skaičiavimo rezultatų teisingumą.</p> <p><u>Siūloma redakcija:</u></p> <p>„2) šiame įstatyme nurodyti projektinius pasiūlymus tikrinantys subjektai, kai pagal šio įstatymo 271 straipsnyje nurodytą kompetenciją jie privalėjo tikrinti projektinius pasiūlymus. Šiuo atveju projektinius pasiūlymus tikrinantys subjektai atsako už projektinių pasiūlymų sudėtyje privalomų pateikti projekto sprendinių (detalesni techninio darbo projekto sudėties sprendiniai nevertinami) atitiktį įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytiems reikalavimams, kiek tai susiję su šio įstatymo 271 straipsnyje nurodyta jų kompetencija. Projektinius pasiūlymus tikrinantys subjektai neprivalo tikrinti statytojo (užsakovo) pateiktų dokumentų ar informacijos tikrumo, už kurį atsako statytojas (užsakovas), taip pat statinio projekte ar kituose projektiniuose sprendiniuose pateiktų matmenų, rodiklių ar skaičiavimo rezultatų teisingumo, už kurį atsako juos pateikęs statybos dalyvis – tyrėjas, statinio projektuotojas, statinio projekto ekspertizės rangovas ar statinio ekspertizės rangovas“.</p>	
33.	<p><u>Nepritariame SI 63 straipsnio pakeitimams</u>, t. y. baudų didinimui už specialiųjų architektūros reikalavimų, specialiųjų paveldosaugos reikalavimų, specialiųjų saugomos teritorijos tvarkymo ir apsaugos reikalavimų, ar specialiųjų reikalavimų, prisijungimo sąlygų ar išvadų dėl techninio darbo projekto sprendinių atitikties prisijungimo sąlygų reikalavimams neišdavimą per nustatytą terminą, nepagrįstą atsisakymą juos išduoti ar jų neteisėtą išdavimą (63 straipsnio 1 dalis).</p> <p>Taip pat nepritariame baudų už statinių projektų patikrinimo, statybą leidžiančių dokumentų išdavimo tvarkos pažeidimą nustatymui (63 straipsnio 2 dalis).</p> <p>Manome, kad siūlomas teisinis reguliavimas nėra pakankamai proporcingas ir neatsižvelgia į tai, jog specialiųjų reikalavimų,</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Statybos įstatymo pakeitimo projekte dėstomoje Statybos įstatymo 63 straipsnio 1 dalyje siūloma nežymiai padidinti baudas iš dalies atsižvelgus į pirmojo derinimo metu Teisingumo ministerijos pateiktą pastabą, kad tarp baudos, skirtinos juridiniam ir fiziniam asmeniui, dydžio turėtų būti atotrūkis, kuris leistų diferencijuoti juridinių ir fizinių asmenų atsakomybės lygį, kad teisinis reguliavimas atitiktų proporcingumo principą ir prevencinius tikslus.</p> <p>Statybos įstatymo pakeitimo projekte dėstomoje Statybos įstatymo 63 straipsnio 2 dalyje siūloma nustatyti baudas juridiniams asmenims už statinių projektų patikrinimo, statybą leidžiančių dokumentų išdavimo</p>

	<p>prisijungimo sąlygų, išvadų dėl techninio darbo projekto sprendinių atitikties bei statinių projektų tikrinimo procedūros yra kompleksinės, dažnai priklausančios nuo kelių institucijų veiksmų, pareiškėjų pateikiamų dokumentų kokybės ir kitų nuo viešojo administravimo subjekto nepriklausančių aplinkybių.</p> <p>Be to, naujų sankcijų arba griežtesnių sankcijų nustatymas turėtų būti grindžiamas aiškiais duomenimis apie esamo reguliavimo nepakankumą, tačiau Aiškinamajame rašte nėra pateikta jokio ekonominio pagrįstumo.</p> <p>Siūlomas teisinis reguliavimas gali sukurti neigiamą praktinį efektą – skatinti ne kokybišką, o formaliai greitą sprendimų priėmimą, nors statybos procese prioritetą turi būti teisinis ir techninis sprendimų pagrįstumas bei viešojo intereso apsauga.</p> <p>Be to, projekto 63 straipsnio 2 dalyje vartojama formuluotė „statinių projektų patikrinimo tvarkos pažeidimas“ yra pernelyg abstrakti ir neužtikrina pakankamo teisinio aiškumo, todėl gali sudaryti prielaidas nevienodai teisės taikymo praktikai.</p>	<p>tvarkos pažeidimą, atsižvelgiant į tai, kad iš esmės numatoma panaikinti fizinių asmenų atsakomybę už analogiškus pažeidimus pagal ANK.</p> <p>Formuluotė „teisės aktuose nustatytos statinių projektų patikrinimo tvarkos pažeidimas“ vartojama ANK nuo ANK patvirtinimo ir buvo vartojama anksčiau galiojusiame Administracinių pažeidimų kodekse, todėl analogiškos formuluotės taikymo praktika jau yra susiformavusi.</p>
34.	<p>Teritorijų planavimo įstatymo 25 str. 7 d. pakeitime numatyta, kad „<...> Jeigu per šioje dalyje nustatytus terminus nepateikiamas pritarimas ar motyvuotas atsisakymas pritarti šio straipsnio 5 dalies 2 punkte nurodytos rengimo etapo stadijos sprendiniams arba šio straipsnio 5 dalies 3 punkte nurodytos stadijos sprendinių teikimui viešinti, <u>laikoma, kad šioms sprendiniams pritarta</u>. <...>“. Norime pažymėti, kad Korupcijos rizikos analizės statybą leidžiančių dokumentų išdavimo procesuose išvadoje pateikiamų rekomendacinio pobūdžio pasiūlymų įgyvendinimo stebėsenos priedo 2.2 p. p. (Specialiųjų tyrimų tarnybos internetiniam puslapyje patalpinta informacija: https://www.stt.lt/data/public/uploads/2025/03/stebesana-sld-kra-8-2025-03.pdf) nurodyta, „<u>Aplinkos ministerijai atsisakyti „automatinių pritarimų“ formavimo funkcijos ir spręsti dėl kitų priemonių, kurios užtikrintų, kad pateikti projektai bus įvertinti teisės aktų nustatytais pagrindais, numatyti pritarimų projektams galiojimo terminus</u>“. Atkreiptinas dėmesys, kad analogiškai ir teritorijų planavimo dokumentų rengimo procese automatinio pritarimo mechanizmas, kai pritarimas laikomas suteiktu vien dėl termino praleidimo, neužtikrina teritorijų planavimo sprendinių tinkamo ir išsamaus įvertinimo pagal teisės aktų reikalavimus, nepadedą garantuoti sprendinių kokybės, viešojo intereso apsaugos bei skaidraus ir motyvuoto sprendimų priėmimo.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Teritorijų planavimo įstatymo (toliau – TPI) projekte numatyta, kad pastaboje minima nuostata taikoma TPI 6 straipsnio 3 dalyje nustatytais atvejais, kai sudaryta teritorijų planavimo proceso inicijavimo sutartis. Tai reiškia, kad TPI projekte pateiktas „automatinio pritarimo“ siūlymas sietinas su savivaldybės, kaip viešojo administravimo subjekto, teritorijų planavimo iniciatoriui keliamais reikalavimais, įtvirtintais teritorijų planavimo proceso inicijavimo sutartyje. TPI projekto rengėjų nuomone, negali susidaryti padėtis, kai su teritorijų planavimo iniciatoriumi susitariama dėl teritorijų planavimo proceso vykdymo, jo finansavimo, bet vilkinamas teisės aktuose numatytų sprendimų priėmimas.</p> <p>Pažymėtina, kad TPI projektu siūloma „automatinį pritarimą“ taikyti ne galutiniam sprendimui dėl teritorijų planavimo dokumento sprendinių priimti, o tiems atvejams, kai nepateikiamas pritarimas ar motyvuotas atsisakymas pritarti tarpiniuose teritorijų planavimo proceso etapuose. TPI projektu siūlomas terminas šių pritarimų ar motyvuotų atsisakymų pritarti pateikimui derintas su suinteresuotomis institucijomis, pastabų dėl galimai netinkamo termino nustatymo negauta.</p>

35.	<p>Nepritariame siūlomam TPI 28 straipsnio 5 dalies pakeitimui, kuris išdėstomas taip:</p> <p>„5. Kompleksinio teritorijų planavimo dokumentas turi būti keičiamas, kai numatomi kompleksinio teritorijų planavimo dokumento sprendiniai neatitinka teritorijos planavimo sąlygų, išduotų rengiant patvirtintą teritorijų planavimo dokumentą, ar koncepcijos, patvirtintos galiojančiam teritorijų planavimo dokumentui, ir kai reikia kreiptis dėl visų naujų teritorijos planavimo sąlygų visoje anksčiau suplanuotoje teritorijoje ar rengti naują koncepciją ir (ar) kai visoje anksčiau suplanuotoje teritorijoje numatoma keisti visas galiojančiame kompleksinio teritorijų planavimo dokumente pagal teritorijų planavimo lygmenį nustatytas teritorijos naudojimo privalomas nuostatas, privalomuosius reikalavimus arba privalomą teritorijos naudojimo reglamentą. Kompleksinio teritorijų planavimo dokumentas taip pat turi būti keičiamas, kai šio dokumento sprendinių įgyvendinimo stebėsenos ataskaitoje nurodoma, kad ji reikia keisti.“</p> <p><u>Siūlome palikti galioti buvusią 28 straipsnio 5 dalies redakciją</u>, neįtraukiant koncepcijos. Koncepcija rengiama jeigu planavimo darbų programoje numatyta ją rengti. Koncepcijai pritariama rengimo etapo bendrųjų sprendinių formavimo stadijoje, kurioje nėra konkretizuotų sprendinių – privalomų nuostatų, reikalavimų ar teritorijos naudojimo reglamentų.</p> <p>Taikant teritorijų planavimo priimtą nuoseklumą, kad kiekviena kompleksinio teritorijų planavimo proceso etapo stadija gali būti pradedama tik užbaigus ankstesniąją, kad sprendinių konkretizavimas yra po patvirtintos koncepcijos, jei ji nurodyta rengti, manytina, kad kai teritorijos vystymas atitinka konkretizuotus sprendinius, atitinka ir koncepciją.</p> <p>Keičiant TPD keičiamos teritorijų planavimo sąlygos, koncepcija, jei ji nurodyta rengti, ir konkretizuoti sprendiniai. Planavimo sąlygos gaunamos prieš pradedant rengti kompleksinio teritorijų planavimo dokumentą, tai reikėtų, kad procesas prasideda iš naujo, nepriklausomai nuo esamos koncepcijos.</p> <p>Siūlomu keičiamu 28 straipsnio 5 dalies atveju koncepcija įgauna aukštesnį statusą, nei dabar numatyta bendrųjų sprendinių formavimo stadijoje nesant konkretizuotų sprendinių. Manome vystant teritoriją, kuriai buvo rengta koncepcija, statybos etape reikės tikrinti ar atitinka ne tik konkretizuotus sprendinius, bet ir koncepciją. Radus neatitikimus,</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Pakartotinai pažymime, kad TPD koncepcija išreiškia principinį teritorijos vystymo sumanymą, idėją. Todėl, atsižvelgus į koncepcijos rengimo tikslus, keičiami TPD sprendiniai negali prieštarauti patvirtintai koncepcijai (viso TPD idėjai). TPD koregavimo galimybė TPI įtvirtinta kaip teritorijų planavimo procedūros palengvinimas, nesukuriant prievolės keisti visą dokumentą. Kai numatomi TPD sprendiniai neatitinka šiam galiojančiam dokumentui patvirtintos koncepcijos, laikytina, kad, siekiant nustatyti tokius koncepcijai prieštaraujančius sprendinius, turi būti tvirtinama nauja koncepcija. TPI projekto rengėjų nuomone, patvirtinto TPD koncepcijos keitimas reiškia viso kompleksinio teritorijų planavimo dokumento keitimą, nes pasikeičia teritorijos vystymo idėja, turės būti keičiamos (galbūt ir ne visos) teritorijos planavimo sąlygos.</p> <p>Pastaboje nurodoma, kad galiojančių Kompleksinio teritorijų planavimo dokumentų rengimo taisyklių 292 punkte įtvirtinta, kad koncepcijoje gali būti nurodomi „konkretūs žemės naudojimo būdai“. Pažymime, kad šiame punkte minimi ne <i>konkretūs</i> žemės naudojimo būdai, bet <i>principiniai planuojamos teritorijos vystymo sprendimai, tarp jų – teritorijų naudojimo tipai ir (ar) žemės naudojimo būdai</i>. Jeigu koncepcijoje numatytas žemės naudojimo būdų „rinkinys“, konkretizuotuose sprendiniuose parenkamas koncepciją atitinkantis atitinkamas teritorijos naudojimo tipas arba žemės sklypo naudojimo būdas, todėl kito, nei koncepcijoje numatyta, žemės naudojimo būdo parinkimas prieštarautų teritorijos vystymo sumanymui.</p> <p>Nesutinkame su pastaboje pateikta nuomone, kad „vystant teritoriją, kuriai buvo rengta koncepcija, <i>statybos etape reikės tikrinti ar atitinka ne tik konkretizuotus sprendinius, bet ir koncepciją</i>“. Radus neatitikimus, reikės vadovautis privalomu TPI 28 straipsnio 5 dalies nurodymu ir keisti TPD“. Statinio projekto sprendiniai negali prieštarauti toje teritorijoje galiojančiuose teritorijų planavimo dokumentuose (pagal atitinkamus lygmenis) nustatytiems reikalavimams, kurie negali prieštarauti atitinkamai patvirtintai koncepcijai.</p>
-----	--	---

	<p>reikės vadovautis privalomu TPI 28 straipsnio 5 dalies nurodymu ir keisti TPD.</p> <p>Taip pat atkreipiame dėmesį, kad Vilniaus miesto savivaldybės administracija 2025-12-08 raštu Nr. A51-197934/25 „Dėl įstatymų projektų“ (toliau – Raštas) teikė siūlymą nurodydama, kad „<i>TPI 28 straipsnio 5 dalies papildyme nurodyta „Kompleksinio teritorijų planavimo dokumentas turi būti keičiamas, kai numatomi kompleksinio teritorijų planavimo dokumento sprendiniai neatitinka teritorijos planavimo sąlygų, išduotų rengiant patvirtintą teritorijų planavimo dokumentą, ar koncepcijos, patvirtintos galiojančiam teritorijų planavimo dokumentui, ir reikia kreiptis visų naujų teritorijos planavimo sąlygų visoje anksčiau suplanuotoje teritorijoje ar rengti naują koncepciją ir (ar) kai visoje anksčiau suplanuotoje teritorijoje numatoma keisti visas galiojančiame kompleksinio teritorijų planavimo dokumente pagal teritorijų planavimo lygmenį nustatytas teritorijos naudojimo privalomąsias nuostatas, privalomuosius reikalavimus arba privalomą teritorijos naudojimo reglamentą.“. Vertinant pakeitimą, galima daryti išvadą, kad tuo atveju jei bus norima inicijuoti detaliojo plano korektūrą dėl žemės sklypo būdo pakeitimo pvz. viename sklype, o motininiam detaliojame plane buvo rengta koncepcija ir numatytas ne toks norimas pakeisti žemės naudojimo būdas ar kitokie sprendiniai, kurie prieštarauja koncepcijai, turės būti rengiamas viso motininio detaliojo plano keitimas. Atsižvelgdami į tai norime pastebėti, kad taip bus sukuriamas papildoma administracinė ir biurokratinė našta teritorijų vystytojams atlikti viso kompleksinio teritorijų planavimo dokumento keitimo procedūrą.“. Įvertinus Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos pateiktą įstatymo projekto derinimo pažymą (64 p.), darytina išvada, kad ministerija galimai nepakankamai įvertino šiuo metu galiojantį teisinį reguliavimą, nustatytą Kompleksinio teritorijų planavimo dokumentų rengimo taisyklių 292 punkte, kuriame aiškiai apibrėžiama, jog koncepcijose nustatomi ne tik teritorijos vystymo principai, bet ir konkretūs teritorijų naudojimo tipai ir (ar) žemės naudojimo būdai.</i></p>	
36.	<p>Vilniaus miesto savivaldybės administracija Raštu teikė siūlymą nurodydama, kad „<i>Siūlome įvertinti ir papildyti teritorijų planavimo įstatymo nuostatas aiškiai apibrėžiant veiksmus dėl patvirtintų teritorijų planavimo koncepcijų koregavimo/keitimo teritorijų planavimo dokumento rengimo proceso metu, pvz. po priimtų visuomenės pasiūlymų, kur turi būti koreguojami sprendiniai dėl objektyvių priežasčių ir pan.,</i></p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>TPI projekto rengėjų nuomone, pastaboje pateiktas siūlymas TPI papildomai reglamentuoti kompleksinio teritorijų planavimo procesą – perteklinis, patvirtintos koncepcijos sprendinių keitimo klausimas nepatvirtinus viso teritorijų planavimo dokumento, kuriam ši koncepcija rengta, – teisės aktų taikymo sritis.</p>

	<p><i>kadangi pagal dabartinę teisinę reguliavimą nėra aišku ar po koncepcijos patvirtinimo yra galima ją koreguoti ar keisti“</i> Įvertinus Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos pateiktą įstatymo projekto derinimo pažymą (65 p.) matyti, kad ministerija netinkamai suprato teikiamą siūlymą, nes atmetimo argumente nurodė, kad TPD turi būti keičiamas kai neatitinka TPD sprendinių tačiau pakartotinai pažymime, kad siūlymas buvo teikiamas apie patvirtintų koncepcijų koregavimą ar keitimą kai yra <u>rengiamas</u> (<i>nepatvirtintas</i>) teritorijų planavimo dokumentas, t. y. teritorijų planavimo dokumento regimo procese. Atsižvelgiant į tai, prašome pakartotinai įvertinti pasiūlymą.</p>	<p>TPĮ 25 straipsnyje nurodyti kompleksinio teritorijų planavimo proceso etapai ir juos sudarančios stadijos. TPĮ 25 straipsnio 7 dalyje nustatyta, kad kiekviena kompleksinio teritorijų planavimo proceso etapo stadija gali būti pradedama tik užbaigus ankstesniąją, todėl, to paties proceso metu nusprendus „grįžti“ į ankstesnę stadiją ir keisti patvirtintos koncepcijos sprendinius, po naujos koncepcijos patvirtinimo turės būti kartojamos tos stadijos, kurios jau buvo užbaigtos patvirtinus ankstesnę (pakeistą) koncepciją.</p>
37.	<p>Dėl Lietuvos Respublikos savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo Nr. XIII-2895</p> <p>Nepritariame SIPI 8 straipsnio pakeitimui, kuriuo siūloma papildyti 8 straipsnio 4 dalį 11 punktu: „11) numatoma ar nenumatoma galimybė naudoti neužbaigtą statyti ir (ar) įrengti inžinerinę savivaldybės infrastruktūrą, jos naudojimo tvarka ir sąlygos; sutikimas suteikti savivaldybės infrastruktūros valdytojui kitų inžinerinės savivaldybės infrastruktūros vartotojų prijungimo teisę, kai numatoma galimybė naudoti neužbaigtą statyti ir (ar) įrengti inžinerinę savivaldybės infrastruktūrą.“</p> <p>Siūlomam pakeitimui <u>nepritariame</u>, kadangi juo būtų nepagrįstai išplečiama Organizatoriaus ir Valdytojo atsakomybė bei prisiimama rizika perimto nebaigtos statybos statinio atžvilgiu (statinio atitikimas nustatytiems reikalavimams), įskaitant finansinę atsakomybę už tretiesiems asmenims galimą atsirasti žalą dėl nebaigto statyti objekto naudojimo.</p> <p>Pažymėtina, kad nėra pagrindo svarstyti neužbaigtos savivaldybės infrastruktūros perėmimo galimybės ir prisiimti atsakomybę už tokį turtą, kai jo tinkamas suprojektavimas, įrengimas ir atitiktis teisės aktų reikalavimams nėra patikrinti teisės aktų nustatyta tvarka.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Savivaldybės infrastruktūros plėtros sutarties standartinėse sąlygose siūloma <i>galimybė (ne prievolė)</i> numatyti ar nenumatyti naudoti neužbaigtą statyti ir (ar) įrengti inžinerinę savivaldybės infrastruktūrą, kurią sutarties šalys gali naudotis pagal poreikį. Jei sutarties šalys nenumatys galimybės naudotis neužbaigta statyti inžinerine infrastruktūra (pagal Statybos įstatymo 47 str. 2 d.), ir tai nurodys šioje sutartyje, teisinis reguliavimas liks nepakitęs, be įsipareigojimų sutarties šalims.</p>
38.	<p><u>Siūlome patikslinti</u> Įstatymo projekto Nr. 3 2 straipsnio 3 dalį, kuria siūloma pakeisti SIPI 8 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„9. Savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis nutraukiama savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatoriaus sprendimu, kai:</p> <p>1) neišduodamas statybą leidžiantis dokumentas ir savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriai)</p>	

	<p>(statytojas, vystytojas) pateikia prašymą savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatoriui dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros sutarties nutraukimo;</p> <p>2) panaikinamas statybą leidžiančio dokumento (dokumentų), kurio (kurių) pagrindu pasirašyta savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis, galiojimas;</p> <p>3) inžinerinės savivaldybės infrastruktūros statybos darbai nuo statybą leidžiančio dokumento išdavimo dienos arba nuo savivaldybės infrastruktūros plėtros sutarties sudarymo dienos, kai Statybos įstatymo nustatytais atvejais statybą leidžiantis dokumentas neprivalomas, nepradedami per 3 metus.“</p> <p><u>Siūlome SIPI 8 straipsnio 9 dalies 2 punkto nuostatą papildyti ir patikslinti</u>, siekiant išvengti dviprasmiško jos aiškinimo dėl savivaldybės infrastruktūros plėtros sutarties sudarymo momento, kadangi tokia sutartis sudaroma iki statybą leidžiančio dokumento išdavimo.</p> <p><u>Siūloma redakcija:</u></p> <p>„2) panaikinamas statybą leidžiančio dokumento (dokumentų), kuriam (kuriems) įgyvendinti iki jo (jų) išdavimo buvo pasirašyta savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis, galiojimas.“</p> <p>Siūlomai SIPI 8 straipsnio 9 dalies 3 punkto nuostatai <u>iš dalies nepritariame</u>, kadangi manome, kad vien inžinerinės savivaldybės infrastruktūros statybos darbų nepradėjimo per 3 metus termino nustatymas nėra pakankamas savivaldybės infrastruktūros plėtros sutarties vykdymo kontrolei užtikrinti bei efektyviai vykdyti miesto plėtrą.</p> <p>Atsižvelgiant į tai, būtina papildomai nustatyti, kad savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatoriaus sprendimu nutraukiama ir tais atvejais, kai savivaldybės inžinerinės infrastruktūros statybos darbai neužbaigiami per 5 metus nuo savivaldybės infrastruktūros plėtros sutarties sudarymo dienos.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies</p> <p>Siūloma tikslesnė formuluotė:</p> <p>„2) panaikinamas statybą leidžiančio dokumento (dokumentų), <i>kuriam (kuriems) išduoti savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis buvo privaloma</i>, galiojimas;“.</p> <p>Neatsižvelgta</p> <p>Perteklinis reikalavimas ir apribojimas. Savivaldybės infrastruktūros plėtros sutarties šalių rašytiniu susitarimu savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis gali būti keičiama, gali būti pratęsiama savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje nurodytas jos galiojimo terminas (SIPI 8 str. 7 d.). Pagal SIPI 8 str. 4 d. 1 p. savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje galima nusistatyti konkrečias sutarties įsigaliojimo, keitimo ir nutraukimo sąlygas ir tvarką, tačiau mūsų nuomone, pateiktą pasiūlymą nustatyti kaip bendrinį atvejį, būtų – perteklinis reikalavimas.</p>
39.	<p>Nepritariame siūlomiesiems SIPI 10 straipsnio 2 punkto šioms pakeitimams:</p> <p>„2) per savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje nustatytą terminą, bet ne vėliau kaip iki statinių, kuriems reikalinga infrastruktūros plėtra, statybos užbaigimo (jeigu atliekamos atskirų statinių statybos užbaigimo procedūros – iki pirmojo statinio statybos užbaigimo) Statybos įstatymo nustatyta tvarka pastato ar kitų teisės aktų nustatyta tvarka įrengia ir neatlygintinai perduoda savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje nurodytą inžinerinę savivaldybės infrastruktūrą šioje sutartyje</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Argumentus žr. prie 1 pasiūlymo. Savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriui siūloma <i>galimybė (ne prievolė)</i> konkrečiais atvejais ir šalių susitarimu numatyti ar nenumatyti įrengti ir neatlygintinai perduoti savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje nurodytą inžinerinę savivaldybės infrastruktūrą šioje sutartyje nurodytiems savivaldybės infrastruktūros valdytojams.</p>

	<p>nurodytiems savivaldybės infrastruktūros valdytojams. Kai savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje nustatyta, kad joje nurodyta inžinerinė savivaldybės infrastruktūra gali būti naudojama iki jos statybos ir (ar) įrengimo užbaigimo ir savivaldybės infrastruktūros valdytojui perduota teisė priimti sprendimus dėl šios inžinerinės savivaldybės infrastruktūros vartotojų prijungimo, savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatorius savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje nurodytą inžinerinę savivaldybės infrastruktūrą perduoda savivaldybės infrastruktūros valdytojams iki jos statybos (ar) įrengimo užbaigimo;“.</p> <p>Siūlomam pakeitimui nepritariame, kadangi juo būtų nepagrįstai išplečiama Organizatoriaus ir Valdytojo atsakomybė bei prisiimama rizika perimto nebaigtos statybos statinio atžvilgiu (statinio atitikimas nustatytiems reikalavimams), įskaitant finansinę atsakomybę už tretiesiems asmenims galimą atsirasti žalą dėl nebaigto statyti objekto naudojimo.</p> <p>Pažymėtina, kad nėra pagrindo svarstyti neužbaigtos savivaldybės infrastruktūros perėmimo galimybės ir prisiimti atsakomybę už tokį turtą, kai jo tinkamas suprojektavimas, įrengimas ir atitiktis teisės aktų reikalavimams nėra patikrinti teisės aktų nustatyta tvarka.</p>	
40.	<p>Nepritariame SIPI 13 straipsnio 4 dalies pakeitimams, kurie numato, kad „Kompensacijos už prioritetinės savivaldybės infrastruktūros plėtrą pagal teritorijų planavimo dokumentuose nustatytus vystymo etapus, savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyse nustatytas kompensavimo sąlygas, savivaldybės infrastruktūros perdavimo savivaldybės infrastruktūros valdytojui (valdytojams) terminą mokamos iš savivaldybės biudžeto ir (ar) kituose įstatymuose nustatytais atvejais – iš savivaldybės infrastruktūros valdytojo biudžeto, taip pat iš Programos lėšų, sukauptų iš prioritetinės savivaldybės infrastruktūros įmokų. Savivaldybė ir (ar) savivaldybės infrastruktūros valdytojas privalo kompensuoti savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje numatytas savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriaus išlaidas, patirtas įgyvendinant savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje numatytas prioritetinės savivaldybės infrastruktūros plėtrą. Kompensacijos už neprioritetinės savivaldybės infrastruktūros plėtrą mokamos iš savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokų, kurios surenkamos iš statytojų (vystytojų), prisijungiančių prie savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriaus pastatytos ar įrengtos savivaldybės infrastruktūros ir (ar) statančių (rekonstruojančių)“.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies</p> <p>Siūlytina pakeisti 13 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip: Siūlytina pakeisti 13 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip: „4. Kompensacijos už prioritetinės savivaldybės infrastruktūros plėtrą pagal teritorijų planavimo dokumentuose nustatytus vystymo etapus, savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyse nustatytas kompensavimo sąlygas, savivaldybės infrastruktūros perdavimo savivaldybės infrastruktūros valdytojui (valdytojams) terminą mokamos iš savivaldybės biudžeto ir (ar) kituose įstatymuose nustatytais atvejais – iš savivaldybės infrastruktūros valdytojo biudžeto, taip pat iš Programos lėšų, sukauptų iš prioritetinės savivaldybės infrastruktūros įmokų. Savivaldybė ir (ar) savivaldybės infrastruktūros valdytojas privalo kompensuoti savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje numatytas savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriaus išlaidas, patirtas įgyvendinant savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje numatytas prioritetinės savivaldybės infrastruktūros plėtrą. Kompensacijos už neprioritetinės savivaldybės infrastruktūros plėtrą mokamos iš savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokų, kurios surenkamos iš</p>

	<p>statinius šios infrastruktūros aptarnaujamoje teritorijoje, nustatytoje teritorijų planavimo dokumentuose ar savivaldybės infrastruktūros valdytojo patvirtintuose dokumentuose. Kompensacijos už neprioritetinės infrastruktūros plėtrą nemokamos, kai prie savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriaus pastatytos ar įrengtos savivaldybės infrastruktūros nauji statytojai (vystytojai) neprisijungia.“</p> <p>Siūlomam pakeitimui nepritariame, kadangi ir šiuo metu galiojantis teisinis reguliavimas jau aiškiai ir pakankamai apibrėžia kompensavimo už neprioritetinės infrastruktūros plėtrą šaltinius, kadangi nustato, kad neprioritetinės savivaldybės infrastruktūros plėtra finansuojama iš Programos lėšų dalies, kuri yra sudaryta iš neprioritetinės savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokų. Atsižvelgiant į tai, siūlomas pakeitimas nelaikytinas būtinu, nes aptariamas teisinis santykis jau yra pakankamai sureguliuotas galiojančios redakcijos nuostatomis.</p> <p>Taip pat nepritariame ir siūlymui toje dalyje, kurioje siūloma įrengtos infrastruktūros plėtros teritoriją leisti apibrėžti savivaldybės infrastruktūros valdytojo tvirtinamais dokumentais, kadangi savivaldybės infrastruktūros plėtros organizavimo, savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos nustatymo bei jos taikymas priskirtinas savivaldybės diskrecijai, o savivaldybės infrastruktūros valdytojai didžiąja dalimi nėra viešojo administravimo subjektai, turintys teisę vykdyti teisėkūros funkciją. Todėl tokio pobūdžio reguliavimo siejimas su savivaldybės infrastruktūros valdytojo patvirtintais dokumentais būtų nepagrįstas, ribotų savivaldybei įstatymu suteiktą diskreciją ir turėtų poveikį savivaldybės biudžetui.</p>	<p>statytojų (vystytojų), prisijungiančių prie savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriaus pastatytos ar įrengtos savivaldybės infrastruktūros ir (ar) statančių (rekonstruojančių) statinius šios infrastruktūros aptarnaujamoje teritorijoje, nustatytoje teritorijų planavimo dokumentuose ar, kai juose nenustatyta, savivaldybės infrastruktūros valdytojo patvirtintuose dokumentuose. Kompensacijos už neprioritetinės infrastruktūros plėtrą nemokamos, kai prie savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriaus pastatytos ar įrengtos savivaldybės infrastruktūros nauji statytojai (vystytojai) neprisijungia.“</p>
Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, 2026-04-07, Nr. 25-17797(2).		
41.	<p>10. Dėl SJ 24 str. 25 d. lieka aktuali Teisingumo ministerijos 2025 m. gruodžio 16 d. išvados^[1] (toliau – Išvada) 8 pastaba. Derinimo pažymoje pateikiamas pavyzdys nepagrindžia to, kad visi esminiai statinio projekto sprendiniai turėtų būti galimi keisti pagal tuos teisės aktus, kurie galiojo išduodant pirminį statybą leidžiantį dokumentą. Pakartotinai siūlytina įvertinti ir Įstatymų projektų aiškinamajame rašte pagrįsti šio siūlomo teisinio reguliavimo proporcingumą ir kaip toks siūlomas reguliavimas atitinka viešąjį interesą.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Šiuo keitimu siekiama suderinti kelių straipsnių suderinamumą, nes pavyzdžiui yra nustatyta, kad specialieji reikalavimai galioja 5 ir pradėjus statybas, iki statybų užbaigimo, tačiau praktikoje nuolat kyla nesusipratimai, kai siekiant gauti leidimą projekto A laidai (jis privalomas atlikus esminius projekto pakeitimus), reikalaujama projektą atnaujinti pagal tą dieną galiojančius teisės aktus, kas dėl teisės aktų pasikeitimo reikštų - nugriauti statinį ir statyti iš naujo, pavyzdžiui- projekto A laida atliekama dėl to, kad statybos metu dėl objektyvių priežasčių pastatas pasislinko, kad ir 5 cm daugiau nei leidžia norminis rėžis, tačiau jei pagal šiandieninius teisės aktus reiktų atnaujinti projektą</p>

		- tai reikštų, kad pastatų paskirtys negalimos tokios kokios yra pastatytame statinyje, priskaidyti turtiniai objektai irgi negalimi, reik griauti, o suplanuotos veiklos irgi negalimos, nes nuo 2024-11-01 statybos įstatymo pakeitimais įvesti ženkliai griežtesni ribojimai ir draudimai šiais aspektais. Taigi daugeliu atveju dėl mažareikšmio keitimo, išpildyti naujus teisės aktų reikalavimus - reikštų perstatyti statinį naujai, tai galimai netgi taptų neįmanoma įgyvendinti ir tai vestų į bankrotą statytojus
42.	11. Dėl SĮ 24 str. 26 d. lieka aktuali Išvados 11 pastaba. Pakartotinai siūlytina šios nuostatos taikymą susieti su Lietuvos Respublikos statybos leidimų ir statybos valstybinės priežiūros informacinėje sistemoje „Infostatyba“ užregistruotais statinio projektavimo sutarties duomenimis.	Neatsižvelgta Ši nuostata yra galiojančioje įstatymo redakcijoje, turinio (teisinio reguliavimo) prasme ji nėra keičiama, tik perkeliama iš vienos įstatymo dalies į kitą ir patikslinama dėl atvejų, kai dėl vieno objekto yra sudaromos kelios projektavimo sutartys (pvz., atskiroms statinio projekto dalims). Kai SLD nėra privalomas, bet privaloma parengti statinio projektą (pvz., daugiabučio gyvenamojo namo ar viešojo pastato kapitalinio remonto atveju neatliekant esminio statinio išvaizdos keitimo), projektui taikomi projektavimo sutarties įsigaliojimo (pasirašymo) dieną galioję teisės aktų reikalavimai. Jei būtų nustatyta, kad šiuo atveju projektui taikomi projektavimo sutarties užregistravimo IS „Infostatyba“ galioję teisės aktai, tai reikštų prievolę registruoti sutartį ir statytojams sukeltų papildomas prisitaikymo prie reguliavimo išlaidas.
43.	12. SĮ 27 str. 5 d. 5 p. b) p. ir 6 p. a) p. vartojama įstatyme neapibrėžta sąvoka „ <i>gatvės raudonoji linija</i> “. Siūlytina apibrėžti arba SĮ 2 str. 113 d. pateikti nuorodą į įstatymą, kuris tai apibrėžia.	Atsižvelgta iš dalies Nuostatos formuluoje atsakoma sąvokos „ <i>gatvės raudonoji linija</i> “.
44.	13. Įvertintinas SĮ 27 str. 5 d. 17 p. nustatomo dokumento teikimo pagrindumas santykyje su Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 12 str. 2 d., kuri numato, kad „ <i>viešojo administravimo subjektas gali reikalauti tik tų dokumentų ir informacijos, kurių nėra valstybės registruose (kadastruose), žinybiniuose registruose, valstybės informacinėse sistemose ir kitose informacinėse sistemose, finansuojamose iš valstybės ar savivaldybės biudžeto ir (ar) valstybės pinigų fondų</i> “.	Neatsižvelgta Teikiant prašymą SLD gauti, prašoma pateikti valstybės rinkliavos už SLD sumokėjimo patvirtinimo dokumentą. Ši rinkliava yra mokama VMI nurodant įmokos kodą pagal savivaldybę, kurioje statoma (nei statybos adresas, nei kiti objekto duomenys mokėjimo dokumente nenurodomi). Tuo atveju, jei statytojas (pvz., nekilnojamojo turto vystytojas) stato ne vieną objektą toje pačioje savivaldybėje, nėra įmanoma atsekti kuris mokėjimas kuriam SLD skirtas.
45.	18. Siūlytina įvertinti, ar SĮ 27 ² str. 2 ² d. neturėtų būti nustatomas terminas, per kurį po pateikto pranešimo apie statybos pradžią savivaldybių administracijos turi teisę patikrinti pridėtus dokumentus, arba Įstatymų	Neatsižvelgta Ši nuostata skirta savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos ar atlyginimo už statybą valstybinėje žemėje sumokėjimo kontrolei, todėl terminas nėra tikslingas. Jei statytojas prieš pradedant statybos darbus

	projektų aiškinamajame reikėtų pagrįsti tokios neterminuotos teisės poreikį.	kartu su PSP nesumokėjo (arba ne pilnai sumokėjo) jam priklausančios mokėti įmokos ar atlyginimo, tai prievolė juos sumokėti neišnyksta dėl to, kad viena iš kontroliuojančių institucijų nenustatė tokio pažeidimo. Savivaldybės turi teisę, bet ne prievolę, patikrinti su PSP pateikiamus dokumentus. Statyba negali būti teisėtai užbaigta, kol nesumokėta savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka ar atlyginimas už statybą valstybinėje žemėje (kai tai privaloma).
46.	<p>26. Išlieka aktuali Išvados 36 pastaba, pagal kurią TPSŽNVPI 14 str. 9 d. nuostata vertintina kaip nelogiška. Mūsų vertinimu, pranešimas apie statybos pradžią turi būti pateiktas tada, kai pats statytojas nusprendžia, kada pradėti statybos darbus. Derinimo pažymoje teigiama, kad „nurodytu savavališkos statybos atveju pranešimo apie statybos pradžią pateikimas siejamas su padaryto pažeidimo šalinimu, t. y. statytojas <i>turėjo pareigą</i> prieš pradėdamas statybą gauti statybą leidžiantį dokumentą ir pateikti Statybos įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų reikalavimus atitinkantį pranešimą apie statybos pradžią, <i>tačiau to nepadarė</i>. Taigi esant pradėtai savavališkai statybai jis <i>turėtų teisę ją įteisinti</i>, bet tam jis turėtų atlikti veiksmus, kurie turėjo būti atlikti iki statybos pradžios, t. y. gauti statybą leidžiantį dokumentą ir pateikti pranešimą apie statybos pradžią, prie kurio pridedami ir statybai vykdyti privalomi dokumentai“. Atkreipiamas dėmesys, kad aptariamo straipsnio 8 d. yra nustatytos teisės, tarp jų ir pranešti apie statybos pradžią, o ne pareigos. Antra, suprantama, kad asmuo turi pašalinti savavališkos statybos padarinius, bet jis neturi būti įpareigotas pradėti vykdyti statybas, atitinkamai pranešti apie jų pradžią, jei jos nebus vykdomos. Be to, aiškinamajame rašte turi būti pagrįsta, kodėl aptariamo straipsnio 4, 8, 9 d. keičiamas reguliavimas, t. y., vietoj „ir (ar)“, paliekant „ir“.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies</p> <p>Papildytas aiškinamasis raštas nurodant, kad siūloma Teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo (TPSŽNVPI) 14 straipsnio 8 dalyje ir 15 dalies 1 punkte numatyti aiškesnę savavališkos statybos įteisinimo tvarką – nurodyti, kad asmuo, siekdamas įteisinti savavališką statybą, turi Statybos įstatyme nustatyta tvarka gauti statybą leidžiantį dokumentą, šalinantį savavališkos statybos padarinius, ir pranešti apie statybos pradžią. Toks teisinis reguliavimas siūlomas atsižvelgiant į tai, kad:</p> <ul style="list-style-type: none"> - praktikoje taikant galiojantį teisinį reguliavimą kyla neaiškumų dėl formuluočių „gauti statybą leidžiantį dokumentą ir (ar) pranešti apie statybos pradžią“ taikymo, nes visais atvejais įteisinant savavališką statybą yra reikalingas statybą leidžiantis dokumentas, taigi situacija, apibūdinta jungtuku „ar“, iš esmės negalėtų susiklostyti; - pagal Statybos įstatymo 3 straipsnio 2¹ dalyje, 14 straipsnio 1 dalies 14 punkte (Statybos įstatymo pakeitimo projekte dėstomame Statybos įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 12 punkte) nustatytą teisinį reguliavimą statytojas įgyja teisę vykdyti statybos darbus ne nuo statybą leidžiančio dokumento išdavimo momento, o vėliau, t. y. kai praneša apie statybos pradžią. Statytojas, gavęs statybą leidžiantį dokumentą, turi atlikti papildomus privalomus veiksmus, kad Statybos įstatymo 27² straipsnyje nustatyta tvarka galėtų pateikti pranešimą apie statybos pradžią ir pradėti statybos darbus – užtikrinti, kad būtų parengtas statinio techninis darbo projektas, atlikta šio projekto ekspertizė, sumokėta savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka ir kt.;- siekiama TPSŽNVPI aiškiai įtvirtinti, kad statytojas, siekdamas įteisinti savavališką statybą, turi atlikti Statybos įstatyme numatytus privalomus veiksmus, kuriuos būtų turėjęs atlikti prieš pradėdamas statybos darbus (t. y. gauti statybą leidžiantį ir pranešti apie statybos pradžią prie pranešimo apie statybos pradžią pridėdamas Statybos įstatyme nurodytus statybos darbams vykdyti privalomus dokumentus).

		<p>Atkreiptinas dėmesys, kad, siekiant teisės aktų sistemiškumo, taip pat patikslinta Statybos įstatymo projekte dėstoma Statybos įstatymo 27² straipsnio 1¹ dalis nurodant, kad, gavus šio įstatymo 27 straipsnio 1 dalyje, išskyrus šios dalies 6 ir 6¹ punktus, nurodytą statybą leidžiantį dokumentą, įteisinantį savavališkus statybos darbus, pranešimas apie statybos pradžią turi būti pateiktas:</p> <p>1) jei dėl savavališkos statybos darbų nesurašytas savavališkos statybos aktas – per 3 mėnesius nuo statybą leidžiančio dokumento gavimo, kai šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais neprivaloma statinio projekto ekspertizė, arba per 6 mėnesius nuo statybą leidžiančio dokumento gavimo, kai šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais privaloma statinio projekto ekspertizė;</p> <p>2) jei dėl savavališkos statybos darbų surašytas savavališkos statybos aktas – per Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos privalomojo nurodymo pašalinti savavališkos statybos padarinius įvykdymo terminą.</p>
47.	<p><i>Dėl SIPI projekto</i></p> <p>27. Dėl SIPI 2 str. 4 d. lieka aktuali Išvados 39 pastaba. Pažymėtina, kad jeigu įstatymai neregamentuoja gatvių kategorijų ir joms taikomų reikalavimų, siūlytina, pavyzdžiui, šiuos reikalavimus konkrečiai įvardyti įstatyme, jų tiesiogiai nesusiejant su tik poįstatyminiuose teisės aktuose nustatomomis gatvių kategorijomis.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Kadangi tiesioginio atitikmens gatvių kategorijoms įstatymai neregamentuoja, tačiau C ir aukštesnės kategorijos gatvės planuojamos teritorijų planavimo dokumentuose (pvz., bendruosiuose ar susisiekimo komunikacijų inžinerinės infrastruktūros specialiuosiuose planuose), kurie pagal savo teisinę galią yra norminiai teisės aktai, kuriais privalo vadovautis fiziniai ir juridiniai asmenys, prioritetinės savivaldybės infrastruktūros termino apibrėžtis patikslinta duodant nuorodą į teritorijų planavimo dokumentų sprendinius.</p> <p>Pažymėtina, kad teritorijų planavimo dokumentuose statinių ir jiems taikomų reikalavimų techniniai parametrai nenustatomi. Techniniai kelio statinių parametrai nustatomi statinio projekte, o ne teritorijų planavimo dokumentais, todėl, mūsų nuomone, pasiūlymas SIPI negali būti įgyvendinamas.</p>
48.	<p><i>Dėl Standartizacijos įstatymo projekto</i></p> <p>41. Turi būti įvertintas taikymo nuostatų (ar nėra tikslinga nustatyti jas dėl pradėtų procedūrų užbaigimo) poreikis.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Manytina, kad nėra tikslinga nurodyti pereinamųjų nuostatų, kad pradėtos teisėkūros procedūros turi būti baigtos sena tvarka, t. y. netikslinga nurodyti, kad turėtų būti laukiama, kad standartai būtų išversti į lietuvių kalbą. Šio pakeitimo tikslas yra atnaujinti teisės aktuose esančias nuorodas į standartus, nurodyti inovatyvius standartus.</p>

Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupė, 2026-05-13, NV-1262		
	<p>II dalis. Dėl Lietuvos Respublikos statybos įstatymo Nr. I-1240 2, 11¹, 12, 14, 18, 22, 24, 27, 27¹, 27², 28, 31, 32, 38, 39, 47, 49, 54, 55, 56, 57, 63, 64, 67 straipsnių, 1 priedo pakeitimo įstatymo projekto</p> <p>7. Atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnyje įtvirtintą teisėkūros tikslingumo principą siūlome įvertinti ar reikia (tikslinga) Projekto Nr. 1 8 straipsnio 6 dalimi keičiamojoje SĮ 27 straipsnio 5 dalyje numatyti, kad tvarką, kuria teikiami dokumentai statybą leidžiančiam dokumentui gauti, nustato aplinkos ministras.</p> <p>14. Siūlome Projekto Nr. 1 10 straipsnio 1 dalimi keičiamo SĮ 27² straipsnio papildyme 2¹ ir 2² dalimis, 2¹ dalies 1 punktą įvertinti šios išvados 7 pastaboje nurodytu aspektu.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>SĮ 27 str. 5 d. nustatyti privalomi dokumentai, kurie pateikiami statybą leidžiančiam dokumentui gauti, o aplinkos ministro nustatytoje tvarkoje (STR 1.05.01:2017 „Statybą leidžiantys dokumentai. Statybos užbaigimas. Statybos sustabdymas. Savavališkos statybos padarinių šalinimas. Statybos pagal neteisėtai išduotą statybą leidžiantį dokumentą padarinių šalinimas“) detalizuojami techniniai reikalavimai (elektroninių rinkmenų tipai, dydžiai ir kt.) per IS „Infostatyba“ pateikiamiems dokumentams.</p> <p>Neatsižvelgta</p> <p>Reikalinga detalizuoti, kokia tvarka per IS „Infostatyba“ bus teikiamos pastabos dėl techninio darbo projekto (jo dalių) ir nurodymai jį ištaisyti.</p>
	<p>III dalis. Dėl Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 352, 356, 357, 358, 362, 363, 364, 589 straipsnių pakeitimo ir kodekso papildymo 349¹ straipsniu įstatymo projekto</p> <p>1. Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 352, 356, 357, 358, 362, 363, 364, 589 straipsnių pakeitimo ir kodekso papildymo 349¹ straipsniu įstatymo projekto (toliau – Projektas Nr. 2) 1 straipsnis. Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – Kodeksas) papildyme 349¹ straipsniu, šio straipsnio 1 dalyje siūlome vietoj žodžių „už galimybę statyti valstybinėje žemėje“ pakeisti žodžiais „už teisę statyti valstybinėje žemėje“, nes „galimybę“ įgyti statyti turi visi asmenys, o pastaroji realizuojama tik įgijus teisę.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 7 punkte nustatyta, kad teisėkūroje vadovaujamasi sistemiškumo principu, reiškiančiu, kad teisės normos turi derėti tarpusavyje, žemesnės teisinės galios teisės aktai neturi prieštarauti aukštesnės teisinės galios teisės aktams, įstatymo įgyvendinamieji teisės aktai turi būti rengiami ir priimami taip, kad įsigalioję kartu su įstatymu ar atskiromis jo nuostatomis, kurias šie teisės aktai įgyvendina. Žemės įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose vartojama formuluotė „galimybė statyti“, todėl manome, kad Administracinių nusižengimų kodekse turėtų būti išlaikoma tapati formuluotė, kitaip būtų pažeistas minėtas principas. Be to, Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 5 punkte įtvirtintas efektyvumo principas, reiškiantis, kad rengiant teisės akto projektą turi būti įvertinamos visos galimos teisinio reguliavimo alternatyvos ir pasirenkama geriausia iš jų, teisės akte turi būti įtvirtinamos veiksmingiausiai ir ekonomiškiausiai teisinio reguliavimo tikslą leisiančios pasiekti priemonės, turi būti skelbiami ir įvertinami dėl</p>

		<p>teisinio reguliavimo gauti pasiūlymai, o teisėkūros veiksmai atliekami per protingus terminus. Atsižvelgus į tai ir į administracinės naštos dydį, kurį lemtų Žemės įstatymo ir jų įgyvendinamųjų teisės aktų keitimas, manome, kad tikslinga vartoti šiuo metu vartojamą formulotę „galimybė statyti“.</p>
	<p><i>V dalis. Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo Nr. XII-459 4, 7, 9, 10, 10¹, 11, 13, 14, 22, 24, 27, 28, 30, 33¹, 34 straipsnių pakeitimo, Įstatymo papildymo 33¹ straipsniu ir 12, 19, 25 straipsnių pripažinimo netekusiais galios įstatymo projekto</i></p> <p><i>1. Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo Nr. XII-459 4, 7, 9, 10, 10¹, 11, 13, 14, 22, 24, 27, 28, 30, 33¹, 34 straipsnių pakeitimo, Įstatymo papildymo 33¹ straipsniu ir 12, 19, 25 straipsnių pripažinimo netekusiais galios įstatymo projekto (toliau – Projektas Nr. 3) 3 straipsniu keičiamo Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo (toliau – TPSŽNVPI) 9 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „Inspekcija, per IS „Infostatyba“ gavusi automatinį pranešimą ir nustačiusi, kad išvados dėl techninio darbo projekto neišduotos per Statybos įstatyme nustatytus terminus, per 15 darbo dienų išsiunčia išvados dėl techninio darbo projekto per nustatytą terminą neišdavusiam subjektui privalomąjį nurodymą per 5 darbo dienas nuo šio nurodymo gavimo dienos išduoti statytojui išvadą dėl techninio darbo projekto arba pateikti motyvuotą atsisakymą ją išduoti. Jeigu šioje dalyje nurodyti privalomieji nurodymai neįvykdomi, Inspekcija per 1 mėnesį nuo privalomojo nurodymo įvykdymo termino pabaigos dienos kreipiasi į teismą dėl įpareigojimo vykdyti privalomąjį nurodymą.“.</i></p> <p><i>Privalomasis nurodymas yra administracinio poveikio priemonė ir asmuo, kuriam jis pateiktas, privalo jį vykdyti. Papildomas teismo sprendimas dėl jo vykdymo nebūtinai ir atsakomybė už jo nevykdymą gali būti taikoma tiesiogiai. Siūlomas teisinis reguliavimas, t.y. tai, kad „Inspekcija“ privalo kreiptis į teismą dėl įpareigojimo vykdyti privalomąjį nurodymą yra perteklinis bei sukuria tiek papildomą bereikalingą administracinę naštą „Inspekcijai“, tiek papildomą darbo krūvį teismams. Todėl siūlytume numatyti, kad jei neįvykdomas privalomasis nurodymas, jo neįvykdžiusiam asmeniui taikoma atitinkama</i></p>	<p>Atsižvelgta iš dalies</p> <p>Patikslintos įstatymo projekto nuostatos, numatant, kad TPSŽNVPI 9 straipsnio 1 dalyje ir 10 straipsnio 1 dalyje nurodyti privalomieji nurodymai yra vykdomieji dokumentai, vykdomi Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.</p> <p>Dėl kitų šiose pastabose nurodytų privalomųjų nurodymų pobūdžio nuspręsta šiuo metu nekeisti galiojančio teisinio reguliavimo, numatančio, kad neįvykdžius šių privalomųjų nurodymų Inspekcija kreipiasi į teismą dėl įpareigojimo vykdyti šiuos privalomuosius nurodymus.</p>

	<p><i>teisinė atsakomybė, pavyzdžiui numatyta Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse (toliau – ANK) bei atitinkamai administracinę atsakomybę už privalomojo nurodymo nevykdymą numatyti jame (ANK).</i></p> <p><i>2. Projekto Nr. 3 3 straipsniu keičiamo TPSŽNVPI 9 straipsnio 3 dalis. Žiūr. šios IV dalies 1 pastabą.</i></p> <p><i>3. Projekto Nr. 3 4 straipsniu keičiamo TPSŽNVPI 10 straipsnio 1 dalis. Žiūr. šios IV dalies 1 pastabą.</i></p> <p><i>4. Projekto Nr. 3 5 straipsniu keičiamo TPSŽNVPI 10¹ straipsnio 5 dalis (papildymas 5 dalimi). Žiūr. šios IV dalies 1 pastabą.</i></p>	
--	---	--